



EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

Poročilo

(v skladu s členom 92(4) Uredbe (EU) št. 806/2014)

o morebitnih pogojnih obveznostih, nastalih zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Sveta ali Komisije na podlagi te uredbe, za proračunsko leto 2019

z odgovori Enotnega odbora za reševanje, Komisije in Sveta

O poročilu:

Enotni mehanizem za reševanje je sistem EU za upravljanje reševanja propadajočih bank v sodelujočih državah članicah, pri čemer je Enotni odbor za reševanje (SRB) osrednji akter. Drugi pomembni akterji so Komisija, Svet in nacionalni organi za reševanje. Enotni odbor za reševanje nadzoruje enotni sklad za reševanje, ki se lahko uporabi pri reševanju bank. Evropsko računsko sodišče mora letno poročati o morebitnih nastalih pogojnih obveznostih.

Enotni sklad za reševanje se doslej še ni uporabil, vendar obstajajo številni pravni postopki v zvezi s prvo odločitvijo o reševanju in drugimi odločitvami ter predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje. Enotni odbor za reševanje je za proračunsko leto 2019 prijavil pogojne obveznosti, ki se nanašajo na nekaj pravnih izpodbijan v zvezi s predhodnimi prispevki, vendar nobenih takih, ki bi se nanašale na odločitev o reševanju. Računsko sodišče sicer ni odkrilo dokazov, ki bi bili v nasprotju z oceno Enotnega odbora za reševanje, vendar ugotavlja, da bi poznejše sodbe v letu 2020 lahko vplivale na prispevke v enotni sklad za reševanje.

Vsebina

	Odstavek
Povzetek	I–IX
Uvod	01–03
Obseg revizije in revizijski pristop	04–12
Obseg revizije	04–09
Revizijski pristop	10–12
Opažanja	13–73
Del I: Pogojne obveznosti Enotnega odbora za reševanje	13–64
Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na pravne postopke po odločitvah o reševanju in nereševanju	16–36
Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“	37–40
Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na prispevke bank v enotni sklad za reševanje	41–57
Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na upravne prispevke	58–60
Drugi pravni postopki in dodatne informacije	61–64
Del II: Pogojne obveznosti Komisije	65–70
Del III: Pogojne obveznosti Sveta	71–73
Zaključki in priporočila	74–78
Prilogi	
Priloga I – Sodišče Evropske unije in razpoložljiva pravna sredstva zoper odločitve institucij, organov, uradov in agencij EU	
Priloga II – Spremljanje izvajanja priporočil iz prejšnjih let	
Kratice in okrajšave	
Odgovor Enotnega odbora za reševanje	

Odgovor Komisije

Odgovor Sveta

Revizijska ekipa

Povzetek

I Enotni mehanizem za reševanje (EMR) je sistem EU za upravljanje reševanja bank, ki propadajo ali bodo verjetno propadle ter imajo sedež v euroobmočju in sodelujočih državah članicah. Ključno vlogo pri tem ima Enotni odbor za reševanje (SRB), organ EU s sedežem v Bruslju. Enotni odbor za reševanje upravlja enotni sklad za reševanje (SRF), ki se lahko uporabi za podporo pri reševanju bank. Drugi ključni akterji v postopku reševanja so Evropska komisija, Svet Evropske unije in nacionalni organi za reševanje.

II Evropsko računsko sodišče (v nadaljnjem besedilu: Računsko sodišče) mora enkrat letno poročati o morebitnih pogojnih obveznostih Enotnega odbora za reševanje, Komisije ali Sveta, nastalih zaradi opravljanja njihovih nalog reševanja. Pogojne obveznosti in rezervacije odražajo finančno tveganje, ki so mu ti organi izpostavljeni. V praksi to pomeni, da je treba pogojno obveznost razkriti ali rezervacijo pripoznati, če odtok dejavnikov ni ocenjen kot malo verjeten.

III 15. junija 2020 so na sodiščih EU in nacionalnih sodiščih proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji (ne pa tudi proti Svetu) potekali pravni postopki, ki so zadevali njune naloge reševanja. Pred sodišči EU so potekali 104 postopki v zvezi z odločitvami o reševanju in nereševanju, sedem zadev v zvezi z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“ in 23 zadev, ki so se nanašale na izpodbijanja v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje. Poleg tega je bilo Enotnemu odboru za reševanje prijavljenih 2 112 zadev na nacionalni ravni. Računsko sodišče je v okviru svoje revizije pregledalo vzorec dokumentov v zvezi s sodnimi spori proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji ter predstavitvene listine v zvezi s postopki na nacionalni ravni.

IV Večina zadev na ravni EU je povezanih z reševanjem banke Banco Popular Español leta 2017. Tožeče stranke si prizadevajo za razglasitev ničnosti sheme Enotnega odbora za reševanje o reševanju in odločitve Komisije o podpori. Poleg tega so nekatere tožeče stranke vložile ugovore nezakonnosti zoper s shemo povezan pravni okvir in odškodninske zahtevke zoper EU. Na nacionalni ravni je bilo vloženi več kot tisoč zadev zoper reševanje banke Banco Popular Español. Poleg tega so bile na sodišča EU vložene skupno tri tožbe za razglasitev ničnosti odločitev Enotnega odbora za reševanje o nereševanju za dve banki ABLV in banko PNB Banka.

V Enotni odbor za reševanje se je v vseh zadevah, opisanih v odstavku IV, odločil, da pogojnih obveznosti ne bo razkril, saj je z zadevami povezano tveganje ocenil kot malo verjetno. Računsko sodišče ugotavlja, da je ocena pravnih zadev sama po sebi

subjektivna, saj temelji na strokovni presoji. Poleg tega je na tej stopnji težko predvideti izid teh pravnih postopkov, saj ni sodne prakse v zvezi z njimi. Vendar Računsko sodišče ni našlo nobenih dokazov, ki bi nasprotovali oceni Enotnega odbora za reševanje.

VI Enotni odbor za reševanje je po izvedenem reševanju banke Banco Popular Español S.A. izvedel postopek za morebitno izplačilo nadomestila delničarjem in upnikom, ki bi lahko bili prizadeti glede na načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“. Marca 2020 je Enotni odbor za reševanje prišel do zaključka, da noben od prizadetih upnikov ni bil na slabšem, kot bi bil v skladu z nacionalnimi insolvenčnimi postopki, zato se je odločil, da nadomestila delničarjem in upnikom ne bo izplačal. Na sodiščih EU je bilo malo pred podpisom končnega zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje vloženih sedem zadev zoper to odločitev. Zato ta še ni ocenil z njimi povezanega tveganja in posledično ni razkril pogojnih obveznosti, povezanih s temi zadevami.

VII Enotni odbor za reševanje zbira predhodne prispevke v enotni sklad za reševanje prek nacionalnih organov za reševanje. Junija 2020 je bilo proti odločitvam o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje odprtih 23 zadev. Enotni odbor za reševanje je v zvezi s pravnimi postopki zoper svoje odločitve o teh prispevkih na ravni EU razkril pogojne obveznosti v višini 186 milijonov EUR, v zvezi s pravnimi postopki zoper obvestila na nacionalni ravni pa še za 1 861 milijonov EUR pogojnih obveznosti. Računsko sodišče je prišlo do zaključka, da si je Enotni odbor za reševanje ustrezno prizadeval oceniti tveganje za vsak primer posebej in razkriti z njimi povezane pogojne obveznosti. Vendar je Računsko sodišče ugotovilo, da je Splošno sodišče v nedavni sodbi, ki še ni postala pravnomočna, odločilo, da je pravni okvir za predhodne prispevke delno nezakonit. Zato je Splošno sodišče menilo, da Enotni odbor za reševanje svoje odločitve ni mogel zadostno utemeljiti. Poleg tega je bilo z nedavno sodno prakso pojasnjeno tudi, da lahko o veljavnosti odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih odločajo le sodišča EU. Zato je zelo malo verjetno, da bi iz nacionalnih postopkov zoper odločitve o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje izhajalo kakršno koli tveganje.

VIII Tudi v zvezi z reševanjem banke Banco Popular Español samo proti Komisiji ter proti njej in Enotnemu odboru za reševanje skupaj potekajo pravni postopki na sodiščih EU. Komisija ni razkrila nobenih pogojnih obveznosti, saj je s tem povezano verjetnost odtoka dejavnikov ocenila kot majhno. Računsko sodišče ni našlo dokazov, ki bi nasprotovali tej oceni Komisije. Svet ni stranka v nobenem postopku pravnega izpodbijanja v zvezi s svojimi nalogami reševanja, zato ni razkril nobenih pogojnih obveznosti.

IX Računsko sodišče je prišlo do zaključka, da sta si Enotni odbor za reševanje in Komisija ustrezno prizadevala razkriti pogojne obveznosti, če sta za to imela razloge. Natančneje, Enotni odbor za reševanje je izboljšal svoje računovodsko izkazovanje v zvezi s pravnimi zadevami glede izpodbijanja odločitev o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje. Računsko sodišče ugotavlja, da Enotni odbor za reševanje ni ocenil nekaterih novih pravnih zadev, saj so bile vložene šele maja in junija 2020. Priporoča, naj se pri zaključnem računu za leto 2020 upoštevajo nove zadeve in nove sodbe. Računsko sodišče glede na svojo ugotovitev, da pri zaključnem računu Enotnega odbora za reševanje niso bile upoštevane vse pravne zadeve, priporoča, naj Enotni odbor za reševanje upošteva tudi razpoložljive informacije o postopkih na nacionalni ravni, ki se nanašajo na izpodbijanje odločitev o reševanju.

Uvod

01 Enotni mehanizem za reševanje (EMR) je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 (uredba o EMR) in je drugi steber bančne unije EU. Namen EMR je upravljati reševanje bank, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, tako, da sta učinek na realno gospodarstvo in uporaba javnih sredstev čim manjša. Enotni odbor za reševanje je ključni akter v tem mehanizmu ter organ za reševanje vseh pomembnih bank¹ in manj pomembnih čezmejnih bančnih skupin, ki imajo sedež v euroobmočju in sodelujočih državah članicah². 1. januarja 2015 je postal neodvisna agencija, od 1. januarja 2016 pa ima vsa pooblastila za reševanje.

02 V proces, katerega rezultat je odločitev o pričetku reševanja banke, sta vključena Enotni odbor za reševanje in Evropska komisija, v nekaterih primerih pa tudi Evropska centralna banka (ECB) in Svet EU³. Pod nekaterimi pogoji se lahko za podporo pri reševanju uporabi enotni sklad za reševanje (glej odstavek **41**). Enotni odbor za reševanje in enotni sklad za reševanje v celoti financira bančni sektor.

03 V skladu s členom 92(4) uredbe o EMR mora Računsko sodišče pripraviti poročilo o morebitnih pogojnih obveznostih (Enotnega odbora za reševanje, Sveta, Komisije ali drugih), nastalih zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Sveta in Komisije na podlagi te uredbe. Računsko sodišče lahko od navedenih organov zahteva katere koli informacije, ki so pomembne za opravljanje njegove naloge⁴.

¹ Izraz „banka“ se v tem poročilu uporablja za subjekte, kot so opredeljeni v členu 2 uredbe o EMR.

² Seznam bank, katerih organ za reševanje je Enotni odbor za reševanje, je na spletnem naslovu <https://srb.europa.eu/en/content/banks-within-remit-srm-and-srb>.

³ Člen 18 uredbe o EMR.

⁴ Člen 92(8) uredbe o EMR.

Obseg revizije in revizijski pristop

Obseg revizije

04 V tem revizijskem poročilu so obravnavane izključno pogojne obveznosti, nastale zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Komisije in Sveta na podlagi uredbe o EMR⁵. V zvezi z Enotnim odborom za reševanje je Računsko sodišče v tem poročilu upoštevalo vse morebitne pogojne obveznosti. V njem je zajeto proračunsko leto 2019. Računovodja mora poleg pogojnih obveznosti, ki so nastale v letu 2019, upoštevati tudi vse morebitne relevantne informacije, pridobljene do datuma priprave zaključnega računa⁶. Zato bodo morda potrebni popravki ali dodatna razkritja, da bodo zaključni računi resničen in pošten prikaz, pri čemer se lahko vključijo informacije, pridobljene v letu 2020. Zaključne račune za leto 2019 so predložili:

- Enotni odbor za reševanje 15. junija 2020,
- Evropska komisija 18. junija 2020 in
- Svet Evropske unije 28. maja 2020.

05 Računsko sodišče je revidiralo tudi zaključne račune Evropske komisije in Sveta⁷ za proračunsko leto 2019 ter zaključne račune Enotnega odbora za reševanje⁸, ki so predstavljeni v drugih poročilih.

06 Pogojne obveznosti je treba razkriti v zaključnem računu, kakor je določeno v računovodskem pravilu EU št. 10, ki temelji na mednarodnem računovodskem standardu za javni sektor št. 19 o rezervacijah, pogojnih sredstvih in pogojnih obveznostih (glej *okvir 1*). Pogojne obveznosti in rezervacije v bistvu odražajo finančno tveganje, ki mu je subjekt izpostavljen.

⁵ Člen 92(4) uredbe o EMR.

⁶ Člen 98(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715 (UL L 122, 10.5.2019, str. 1).

⁷ Letni poročili Evropskega računskega sodišča za proračunsko leto 2019.

⁸ Odstavek 54 Letnega poročila o agencijah EU za proračunsko leto 2019.

Okvir 1 – Opredelitev pogojne obveznosti

Pogojna obveznost je:

možna obveznost, ki izhaja iz preteklih dogodkov in katere obstoj se potrdi le, če se pojavi ali ne pojavi eden ali več negotovih prihodnjih dogodkov, ki niso v celoti pod nadzorom Evropske unije,

ali sedanja obveznost, ki izhaja iz preteklih dogodkov, vendar se ne pripozna, ker ni verjetno, da bo za poravnavo obveznosti potreben odtok dejavnikov, ki omogočajo gospodarske koristi ali storitveno zmožnost, ali ker zneska obveznosti ni mogoče izmeriti dovolj zanesljivo.

07 Za odločitev, ali je treba pogojno obveznost razkriti ali rezervacijo pripoznati, je treba oceniti verjetnost odtoka dejavnikov. Če je prihodnji odtok dejavnikov:

- zanesljiv, je treba pripoznati obveznost,
- verjeten, je treba pripoznati rezervacijo,
- možen, je treba razkriti pogojno obveznost,
- malo verjeten, razkritje ni potrebno.

08 Enotni odbor za reševanje, Komisija in Svet so to verjetnost natančneje opredelili v svojih računovodskih politikah. V skladu s tržno prakso sta Enotni odbor za reševanje in Svet pojem „malo verjetno” opredelila kot manj kot 10-odstotno verjetnost, pojem „možno” pa kot 10–50-odstotno verjetnost (glej [tabela 1](#)). Komisija pa je pojem „malo verjetno” opredelila kot manj kot 20-odstotno verjetnost, pojem „možno” pa kot 20–50-odstotno verjetnost.

Tabela 1 – Verjetnost, kot so jo opredelili ustrezni organi EU

Organ EU	Malo verjetno	Možno	Verjetno	Zanesljivo
Enotni odbor za reševanje	< 10 %	≥ 10 % in ≤ 50 %	> 50 % in < 100 %	100 %
Komisija	< 20 %	≥ 20 % in ≤ 50 %	> 50 % in < 100 %	100 %
Svet	< 10 %	≥ 10 % in ≤ 50 %	> 50 % in < 100 %	100 %

Vir: računovodske prakse Enotnega odbora za reševanje, Komisije in Sveta

09 Na podlagi računovodskega pravila EU št. 10 so razkritja, ki se zahtevajo za vsako vrsto pogojne obveznosti, naslednja:

- kratek opis narave pogojne obveznosti,
- ocena njenih finančnih posledic,
- navedba negotovosti, ki se nanašajo na znesek ali čas morebitnega odtoka, ter
- verjetnost morebitnega povračila.

Revizijski pristop

10 Proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji so bili 15. junija 2020 v teku sodni postopki v zvezi z njunimi nalogami na podlagi uredbe o EMR (glej [tabela 2](#)). Proti Svetu ni potekal noben sodni postopek. Enotni odbor za reševanje je za proračunsko leto 2019 razkril pogojne obveznosti v višini 2 047 milijonov EUR, Komisija pa ni razkrila nobenih. Vse razkrite pogojne obveznosti so povezane s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje. Da bi Računsko sodišče revidiralo pogojne obveznosti, je izbralo vzorec 21 odprtih postopkov pred sodišči EU in pregledalo zadevne sodne spise.

Tabela 2 – Sodni postopki proti Enotnemu odboru za reševanje in/ali Komisiji v zvezi z njunimi nalogami na podlagi uredbe o EMR (stanje 15. maja 2020)

Predmet zadev	Pred sodišči EU	Pred nacionalnimi sodišči ali v nacionalnih upravnih postopkih	Odstavki poročila
Reševanje banke BPE	104	1 455	19–31, 67 in 68
Odločitev o nereševanju dveh bank ABLV in banke PNB Banka	3	Ni relevantno	32–36
Odločitev na podlagi načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“ v zvezi z banko BPE	7	Ni relevantno	37–40
Predhodni prispevki	23	657	41–57, 70
Upravni prispevki	0	Ni relevantno	58–60
Druge zadeve	2	0	61–64
Skupaj	139	2 112	

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Enotnega odbora za reševanje in Komisije; več podrobnosti je v ustreznem poglavju; v tabelo niso vključeni primeri, v katerih se zahteva le dostop do dokumentov

11 Poleg vzorca sodnih zadev so revizijski dokazi vključevali informacije, zbrane pri razgovorih z uslužbenci in s pregledom, med drugim, dokumentacije Enotnega odbora za reševanje, Komisije in Sveta, predstavitvenih listin zunanjih odvetnikov in nekaterih nacionalnih odborov za reševanje ter javno dostopnih podatkov. Poleg tega je Računsko sodišče pregledalo dokumentacijo zasebnega zunanjega revizorja Enotnega odbora za reševanje (glej **okvir 2**).

Okvir 2 – Zasebni zunanji revizor Enotnega odbora za reševanje

Na podlagi člena 104(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715 mora zasebni zunanji revizor preveriti letni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje. Računsko sodišče mora revizijsko delo, ki ga je opravil zasebni zunanji revizor, upoštevati pri pripravi specifičnega letnega poročila za organ Unije, kot je določeno v členu 287(1) PDEU.

12 Enotni sklad za reševanje, Komisija in Svet morajo Računskemu sodišču skladno z njegovimi pravicami iz Pogodbe, uredbo o EMR in finančno uredbo zagotoviti vse informacije in dokumente, ki so pomembni za opravljanje njegovih nalog⁹. Enotni sklad za reševanje in Komisija sta zahtevano dokumentacijo zagotovila prek virtualnih varnih sob in platform za oddaljeni dostop.

⁹ Glej člen 287(3) PDEU, člen 92(8) uredbe o EMR in člen 257(1) finančne uredbe.

Opažanja

Del I: Pogojne obveznosti Enotnega odbora za reševanje

13 Zaključni račun Enotnega odbora za reševanje je sestavljen iz dveh delov (glej [slika 1](#)). Prvi del zajema vsakodnevne dejavnosti Enotnega odbora za reševanje. Financira se z letnimi upravnimi prispevki vseh bank. Ti prispevki se uporabijo za upravljanje in dejavnosti Enotnega odbora za reševanje. Drugi del je enotni sklad za reševanje, ki ga upravlja Enotni odbor za reševanje. Sklad financirajo banke z letnimi predhodnimi prispevki, dokler ni dosežena njegova ciljna raven (glej [okvir 10](#)). Poleg tega se lahko v določenih okoliščinah v sklad vplačujejo tudi naknadni prispevki. Po potrebi se lahko finančna sredstva sklada uporabijo za podporo reševanju s posebnimi instrumenti, če je izpoljenih več pogojev¹⁰.

Slika 1 – Proračun Enotnega odbora za reševanje

	Del I	Del II
	DEJAVNOSTI	ENOTNI SKLAD ZA REŠEVANJE
 FINANCIRANJE	upravni prispevki	predhodni prispevki
 ODHODKI	uslužbenci, prostori, dejavnosti Enotnega odbora za reševanje	financiranje reševanja*

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014; * ob upoštevanju nekaterih omejitev

14 Računovodja Enotnega odbora za reševanje je v predstavitveni listini k zaključnemu računu za proračunsko leto 2019 potrdil, da so bile razkrite vse pogojne obveznosti iz člena 92(4) uredbe o EMR. Zasebni zunanji revizor je v poročilu o zaključnem računu Enotnega odbora za reševanje za leto 2019 zaključil, da je v zvezi s pogojnimi obveznostmi pridobil zadovoljivo zagotovilo. Poleg tega je razkrite pogojne obveznosti navedel v odstavku o poudarjanju zadeve.

¹⁰ Glej člen 76 uredbe o EMR.

15 V naslednjih odstavkih so predstavljeni pogojne obveznosti, ki jih je razkril Enotni odbor za reševanje, in vprašanja v zvezi z morebitnimi pogojnimi obveznostmi.

Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na pravne postopke po odločitvah o reševanju in nereševanju

16 Dne 7. junija 2017 je bilo izvedeno prvo in do zdaj edino reševanje na ravni EU, in sicer banke Banco Popular Español S.A. (BPE). V zvezi s to prvo odločitvijo o reševanju in poznejšimi odločitvami Enotnega odbora za reševanje, da za banki ABLV in banko PNB Banka ne bo začel postopka reševanja, je bilo proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji uvedenih več sodnih postopkov (glej [tabela 3](#)).

Tabela 3 – Pravni postopki proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji pred Sodiščem Evropske unije na dan 15. junija 2020

Predmet zadev	Število zadev, vloženih proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji skupaj	Število zadev, vloženih samo proti Enotnemu odboru za reševanje	Število zadev, vloženih samo proti Komisiji	Skupaj
Odločitev o reševanju v zvezi z banko Banco Popular Español S.A.	25	78	1	104
Odločitev v zvezi z bankama ABLV Bank AS in ABLV Bank Luxembourg	0	2	0	2
Odločitev v zvezi z banko AS PNB Banka	0	1	0	1
SKUPAJ	25	81	1	107

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Enotnega odbora za reševanje; v tabelo niso vključeni primeri, v katerih se zahteva le dostop do dokumentov, ali zadeve, povezane s postopkom na podlagi načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“

17 Ker se naslednji odstavki nanašajo na pravne postopke na Sodišču Evropske unije, je pomembno opozoriti na njegov način dela ter razpoložljiva pravna sredstva zoper odločitve institucij, organov, uradov in agencij EU (za podrobnosti glej [Prilogo I](#)).

Sodišče Evropske unije je sestavljeno iz dveh sodišč: Sodišča in Splošnega sodišča. Fizične in pravne osebe lahko zoper odločitve institucij, organov, uradov in agencij EU uporabijo različna pravna sredstva:

- ničnostno tožbo¹¹ v dveh mesecih po pravno zavezujoči odločitvi, ki je bila bodisi naslovljena na zadevno osebo bodisi se nanjo neposredno in posamično nanaša,
- tožbo za odškodnino¹² v petih letih, če tožeče stranke dokažejo to, da je institucija povzročila dovolj hudo kršitev pravnega pravila, s katerim naj bi se podelile pravice posameznikom, dejansko škodo, ki so jo utrpele, ter neposredno vzročno povezavo med nezakonitim dejanjem in škodo,
- ugovor nezakonnosti¹³ zoper zakonitost zakonske določbe, ki se lahko uveljavlja le podredno, na primer v okviru ničnostne tožbe.

18 Iz podatkov do konca leta 2019 je razvidno, da je bilo povprečno trajanje postopkov na Sodišču približno 14,4 meseca¹⁴. Povprečno trajanje postopkov pred Splošnim sodiščem se je z 20 mesecev v prejšnjem letu zmanjšalo na 16,9 meseca¹⁵. Čeprav je bila večina zadev v zvezi z banko BPE vložena poleti 2017, postopki v zvezi z večino pilotnih zadev še potekajo. To je posledica kompleksnosti zadev, novosti pravnega okvira, števila tožbenih razlogov, obsega izmenjave dopisov in pandemije COVID-19 od marca 2020 (glej *okvir 3*).

¹¹ Člen 263 PDEU.

¹² Člena 268 in 340 PDEU.

¹³ Člen 277 PDEU.

¹⁴ Sodišče Evropske unije: Letno poročilo 2019, str. 26.

¹⁵ Sodišče Evropske unije: Letno poročilo 2018, str. 18.

Okvir 3 – Vpliv pandemije COVID-19 na tekoče postopke

Zaradi izbruha pandemije COVID-19 sta morala Sodišče in Splošno sodišče od marca 2020 spremeniti svoj način dela, kar vključuje zlasti:

- podaljšanje nekaterih rokov za predložitev izjav ali stališč strank v pisni fazi postopka (do 31. avgusta 2020),
- prekinitev ustnih zaslišanj od 16. marca 2020 do 25. maja 2020 za Sodišče in do 11. junija 2020 za Splošno sodišče.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Sodišča Evropske unije¹⁶

Tožbe zoper odločitev o reševanju

19 Enotni odbor za reševanje je 7. junija 2017 sprejel shemo za reševanje za banko BPE, ki jo je Komisija podprla. Banka BPE je bila ocenjena kot institucija, ki propada ali bo verjetno propadla. Enotni odbor za reševanje je zaključil, da ni upravičeno pričakovati, da bi bilo mogoče propad banke BPE preprečiti s kakršnimi koli alternativnimi ukrepi zasebnega sektorja, in da je njeno reševanje v javnem interesu. Na podlagi tega so bili izvedeni odpis in konverzija kapitalskih instrumentov ter prodaja banke za 1 EUR (glej [okvir 4](#)).

Okvir 4– Povzetek glavnih elementov odločitve Enotnega odbora za reševanje o reševanju banke Banco Popular Español S.A.

- (1) Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov v višini 4 130 milijonov EUR v skladu s členom 21 uredbe o EMR:
 - osnovni kapital: 2 098 milijonov EUR,
 - instrumenti dodatnega temeljnega kapitala: 1 347 milijonov EUR,
 - instrumenti dodatnega kapitala: 685 milijonov EUR.
- (2) Prodaja poslovanja banki Banco Santander S.A. za 1 EUR v skladu s členom 24 uredbe o EMR.

Vir: odločitev Enotnega odbora za reševanje z dne 7. junija 2017 (SRB/EES/2017/08)

Opomba: Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala so med drugim običajno sestavljeni iz lastniškega kapitala in zadržanega dobička; instrumenti dodatnega kapitala lahko vključujejo instrumente hibridnega kapitala, podrejeni dolg in rezerve.

¹⁶ Sodišče Evropske unije: informacije v zvezi s pandemijo COVID-19 – stranke pred Sodiščem in stranke pred Splošnim sodiščem (na dan 15. julija 2020).

20 Do konca junija 2020 so tožeče stranke v 24 od 101 zadeve, ki se je nanašala na odločitve o sprejetju sheme za reševanje, poleg razglasitve ničnosti odločitve o reševanju zahtevale nadomestilo za domnevno škodo. V 13 od 101 zadeve so zahtevale samo nadomestilo za škodo, ki naj bi jo utrpele. Splošno sodišče je pet od njih razglasilo za nedopustne¹⁷, dve pa za delno nedopustni¹⁸. Ker je večina tožečih strank vložila ničnostno tožbo, so bile te vložene v dveh mesecih od objave odločitve o reševanju.

21 Zaradi številčnosti in kompleksnosti zadev, povezanih z reševanjem banke BPE, in podobnih tožbenih razlogov je Splošno sodišče določilo in izbralo šest pilotnih zadev za prenos v drugi krog pisnega postopka in ustno obravnavo¹⁹. Kar zadeva teh šest postopkov, je Enotni odbor za reševanje edina tožena stranka v dveh in Komisija v enem postopku, v preostalih treh postopkih pa sta toženi stranki oba. Vse druge postopke je Splošno sodišče začasno prekinilo do končne sodbe v navedenih šestih pilotnih zadevah. 24. oktobra 2019 je Splošno sodišče razsodilo v prvi izmed pilotnih zadev in jo razglasilo za nedopustno (glej *okvir 5*)²⁰. Tožeče stranke so se zoper to odločitev pritožile²¹.

Okvir 5 – Prva pilotna zadeva je po mnenju Splošnega sodišča nedopustna

Splošno sodišče je zavrnilo tožbo, s katero je imetnik obveznic med drugim zahteval razglasitev delne ničnosti odločitve o reševanju banke BPE, ker bi se zaradi razglasitve ničnosti konverzije nekaterih instrumentov dodatnega kapitala spremenila vsebina odločitve o reševanju.

Poleg tega je tožeča stranka zahtevala nadomestilo za škodo, nastalo zaradi konverzije instrumentov dodatnega kapitala, ki je bila odrejena z odločitvijo o reševanju banke BPE. V pisnem postopku je navedla, da odškodninski zahtev ne sme šteti za tožbo, s katero se uveljavlja nepogodbena odgovornost Enotnega odbora za reševanje, temveč za tožbo na podlagi člena 266 PDEU. V skladu s tem členom mora institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega, sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča. Po mnenju tožeče stranke to vključuje

¹⁷ Zadeve T-473/17, T-522/17, T-557/17, T-618/17 in C-731/17P.

¹⁸ Zadevi T-553/17 in T-555/17.

¹⁹ Letno poročilo Enotnega odbora za reševanje za leto 2018, oddelek 5.4.1.

²⁰ Sklep Splošnega sodišča z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-557/17.

²¹ Zadeva C-947/19 P, vložena 23. decembra 2019.

finančno nadomestilo, če ni več mogoče vzpostaviti stanja pred izvedbo reševanja banke BPE. Vendar je odškodninski zahtevek na podlagi člena 266 PDEU odvisen od razglasitve ničnosti izpodbijane odločitve (tj. odločitve o reševanju banke BPE), pri čemer pa tožeča stranka ni bila uspešna. Zato je bil zavrnjen tudi odškodninski zahtevek.

22 Reševanje mora temeljiti na vrednotenju banke, ki propada ali bo verjetno propadla. Ker lahko reševanje postane nujno v kratkem časovnem obdobju, je v pravnem okviru določena uporaba začasnega vrednotenja²². Shema za reševanje banke BPE je temeljila na takšnem začasnem vrednotenju. Medtem ko je v uredbi o EMR določeno, da se za nadomestitev ali dopolnitev začasnega vrednotenja takoj, ko je to mogoče, opravi naknadno dokončno vrednotenje, je Enotni odbor za reševanje napovedal, da od neodvisnega ocenjevalca, ne bo zahteval naknadnega dokončnega vrednotenja čiste vrednosti sredstev banke BPE. Tožeče stranke so zoper to odločitev vložile tožbe (glej [okvir 6](#)).

Okvir 6 – Naknadno dokončno vrednotenje ne more biti podlaga za nadomestilo

Nekaj tožečih strank je zoper to odločitev Enotnega odbora za reševanje pri Splošnem sodišču vložilo ničnostne tožbe. Splošno sodišče je v dveh zadevah že izdalo sklepa²³, s katerima je tožbi zavrnilo kot nedopustni, ker se odločitev ni neposredno in posamično nanašala na tožeči stranki. Poleg tega je bilo v sklepih potrjeno, da naknadno dokončno vrednotenje ne more privedi do nadomestila delničarjem in imetnikom obveznic²⁴, če se kot instrument za reševanje uporabi instrument prodaje poslovanja. Zoper odločbi Splošnega sodišča sta bili pred Sodiščem vloženi pritožbi²⁵.

23 Nekatero tožeče stranke trdijo, da so upravičene do nadomestila, če so odločitve Enotnega odbora za reševanje ali Komisije razglašene za nične. Vendar iz sodne prakse EU izhaja, da imajo ničnostne tožbe in tožbe za odškodnino različen namen. Zato se zdi,

²² Člen 20(10) uredbe o EMR.

²³ Zadevi T-2/19 in T-599/18.

²⁴ Člen 20(12)(a) uredbe o EMR.

²⁵ Zadevi C-874/19 P in C-934/19 P.

da zaradi teh tožb ne bodo nastale druge pogojne obveznosti kot stroški sodnih postopkov.

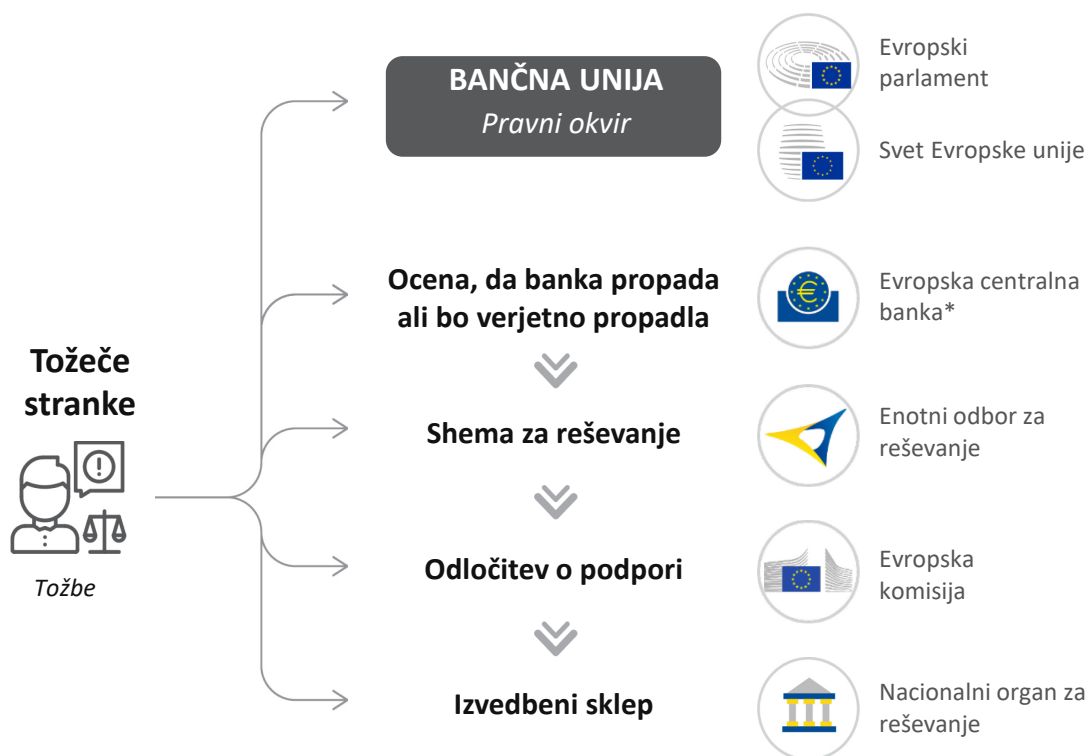
24 Za zaključni račun za leto 2019 je pravna služba Enotnega odbora za reševanje verjetnost odtoka gospodarskih dejavnikov kot posledice odprtih sodnih postopkov v zvezi z reševanjem banke BPE ocenila kot majhno²⁶, zato Enotni odbor za reševanje ni razkril pogojnih obveznosti. Pravna služba Enotnega odbora za reševanje je svoj zaključek utemeljila na oceni argumentacije strank, pri tem pa upoštevala novost in kompleksnost zadevnega pravnega okvira ter pomanjkanje relevantne sodne prakse.

25 Računsko sodišče ugotavlja, da je bila banka BPE prva zadeva Enotnega odbora za reševanje v zvezi z reševanjem in da je ocena pravnih zadev sama po sebi subjektivna, saj temelji na strokovni presoji. Čeprav so bile vložene številne zadeve, zaenkrat še ni nobenih sodb v zvezi z materialnimi tožbenimi razlogi, zato v zvezi s tem tudi ni sodne prakse na ravni EU. Na podlagi pregledanih revizijskih dokazov je Računsko sodišče ugotovilo, da je nekaj tožečih strank trdilo, da so izpolnjeni potrebni pogoji za nepogodbeno odgovornost Unije. Poleg tega je zunanji pravni svetovalec Enotnega odbora za reševanje Računskemu sodišču potrdil, da po njegovem mnenju sicer ni verjetno, da bi prišlo do odtoka dejavnikov, je pa tveganje večje kot „malo verjetno“, saj ni relevantne sodne prakse. Čeprav je zaradi kompleksnega, specifičnega in edinstvenega pravnega sistema, ki ga ustvarja novi pravni okvir za reševanje, v tej fazi težko napovedati izid teh pravnih postopkov, Računsko sodišče med pregledanimi revizijskimi dokazi ni našlo nobenega, ki bi nasprotoval zaključku Enotnega odbora za reševanje.

26 Nekatere tožeče stranke so v okviru svojih ničnostnih tožb in/ali tožb za odškodnino vložile tudi ugovor nezakovitosti (glej [sliko 2](#)). Zatrjujejo, da pravni okvir, na katerem temelji reševanje banke BPE, npr. določbe uredbe o EMR, ni skladen s Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU) in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Če se bodo sodišča EU strinjala, se lahko določi, da sporne določbe pravnega okvira ni mogoče uporabljati.

²⁶ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 36.

Slika 2 – Postopek sprejemanja odločitev, ki vodi do reševanja, in sedanji spori



Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi pravnega okvira; * ECB ni vključena v obseg te revizije; v izjemnih primerih lahko oceno, da banka propada ali bo verjetno propadla, opravi tudi Enotni odbor za reševanje

27 Poleg tega so bile ničnostne tožbe vložene zoper odločitev ECB, da banka propada ali bo verjetno propadla (glej [okvir 7](#)), odločitev Komisije o podpori (glej [tabelo 3](#) in odstavek [65](#)) in izvedbeni sklep španskega nacionalnega organa za reševanje Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) (glej odstavek [29](#)).

Okvir 7 – Odločitev, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, ni mogoče izpodbijati

Pogojne obveznosti ECB niso vključene v obseg te revizije (glej odstavek 04). Vendar je treba omeniti, da Splošno sodišče odločitve, da subjekt propada ali bo verjetno propadel²⁷, obravnava kot „pripravljaln[e] ukrep[e] v postopku, s katerima se je [Enotnemu odboru za reševanje] omogočilo, da je sprejel odločitev o reševanju zadevnih bančnih institucij, in torej ne more[jo] biti predmet ničnostne tožbe“²⁸. Poleg tega je Splošno sodišče menilo, da ECB „nima pristojnosti za odločanje v okviru, določenem za sprejetje sheme za reševanje“²⁹.

Zoper ta sklepa sta sedaj na Sodišču vloženi pritožbi³⁰.

Tožbe zoper izvedbeni sklep v okviru sheme za reševanje

28 V skladu z uredbo o EMR mora Enotni odbor za reševanje po odločitvi o reševanju in pod pogoji iz člena 87(4) te uredbe nacionalnim organom za reševanje povrniti odškodnino, katere plačilo jim je prisodilo nacionalno sodišče. Zato je pomembno, da je Enotni odbor za reševanje seznanjen z odškodninskimi tožbami, ki proti nacionalnim organom za reševanje potekajo v sodelujočih državah članicah.

29 Vsako shemo za reševanje, ki jo odobri Enotni odbor za reševanje in podpre Komisija, je treba izvajati na nacionalni ravni. Zato je španski nacionalni organ za reševanje (FROB), potem ko je Komisija podprla shemo za reševanje banke BPE, 7. junija 2017 izdal izvedbeni sklep³¹, proti kateremu je bilo nato vloženi več upravnih pritožb, odškodninskih zahtevkov iz naslova odgovornosti in sodnih postopkov. Izvedbeni sklep temelji na nacionalni zakonodaji in je zato predmet nacionalnega sodnega nadzora. FROB mora Enotnemu odboru za reševanje vsak mesec predložiti

²⁷ Člen 18(1) Uredbe (EU) št. 806/2014.

²⁸ Sklepa Splošnega sodišča v zadevah T-281/18 (odstavek 36) in T-283/18 z dne 6. maja 2019.

²⁹ Prav tam, odstavek 34.

³⁰ Pritožbi, vloženi 17. julija 2019 v zadevah C-551/19 P in C-552/19 P.

³¹ Sklep upravnega odbora organa FROB z dne 7. junija 2017 v zvezi z banko Banco Popular Español S.A.:
http://www.frob.es/en/Lists/Contentos/Attachments/419/ProyectedAcuerdoreducido_EN_v1.pdf.

poročilo o izvajanju sheme za reševanje ter o morebitnih pritožbah in zahtevkih, povezanih s tem³².

30 Do julija 2020 je FROB prejel 117 upravnih pritožb zoper omenjeni izvedbeni sklep in jih vse zavrnil ali razglasil za nedopustne. Prejel je tudi 1 070 zahtevkov za začetek upravnih postopkov glede nepogodbene odgovornosti države po španski nacionalni zakonodaji. Poleg tega so pritožniki proti organu FROB vložili 262 sodnih zadev. Vendar je špansko nacionalno upravno sodišče (*Audiencia Nacional*) te sodne postopke prekinilo, dokler Splošno sodišče ne bo sprejelo odločbe o zakonitosti odločitve o reševanju. Na španskem vrhovnem sodišču so bile vložene pritožbe zoper šest odločb o prekinitvi postopka, od katerih jih je to sodišče pet razglasilo za nedopustne, eno pa je sčasoma umaknil pritožnik sam.

31 Računsko sodišče ugotavlja, da so nacionalni postopki precej odvisni od veljavnosti sheme za reševanje in odločitve Komisije o podpori. Zato je treba izhajati iz tega, da je tveganje za Enotni odbor za reševanje v glavnem odvisno od tveganja v zadevah na ravni EU. Računsko sodišče je ugotovilo, da je FROB Enotnemu odboru za reševanje redno zagotavljal informacije o nacionalnih postopkih. Vendar Enotni odbor za reševanje za svoj zaključni račun za leto 2019 ni zahteval ocene z njimi povezanih tveganj in računovodja za pripravo končnega zaključnega računa ni prejel informacij, ki so bile na voljo. Oktobra 2020 je Enotni odbor za reševanje zahteval in prejel oceno tveganja, povezanega z nacionalnimi postopki.

Tožbe zoper odločitve o nereševanju

32 Enotni odbor za reševanje je poleg svoje prve odločitve o reševanju 24. februarja 2018 objavil, da ne bo sprejel ukrepov za reševanje v zvezi z banko ABLV Bank AS in njeno odvisno družbo ABLV Bank Luxembourg, saj reševanje ne bi bilo v javnem interesu (glej [okvir 8](#)). Odločitvi Enotnega odbora za reševanje sta temeljili na ocenah ECB, da banki propadata ali bosta verjetno propadli zaradi znatnega poslabšanja njunega likvidnostnega položaja³³.

³² Člen 28(1)(b)(iii) uredbe o EMR.

³³ Ocena, da banka ABLV Bank AS propada ali bo verjetno propadla, ki jo je ECB sprejela 23. februarja.

Okvir 8 – Ocena javnega interesa

V skladu z uredbo o EMR bi banke običajno morale prenehati po nacionalnih insolvenčnih postopkih. Izjema je reševanje, kadar je v javnem interesu³⁴. Da bi bilo reševanje v javnem interesu, mora biti potrebno za doseganje ciljev reševanja in sorazmerno. Oceno javnega interesa opravi Enotni odbor za reševanje na podlagi pravnega okvira in svojega objavljenega pristopa³⁵.

33 Maja 2018 je bil Enotni odbor za reševanje uradno obveščen o dveh sodnih zadevah, vloženi pred Splošnim sodiščem zoper njegovi odločitvi o nesprejetju ukrepov za reševanje. Ena od zadev še vedno poteka, Enotni odbor za reševanje pa je v zvezi z njo ocenil, da je odtok gospodarskih dejavnikov malo verjeten³⁶, in zato ni razkril pogojne obveznosti. Drugo zadevo, ki so jo vložili delničarji banke ABLV Bank AS, je Splošno sodišče zavrglo kot nedopustno³⁷, in sicer z utemeljitvijo, da se izpodbijane odločitve Enotnega odbora za reševanje ne nanašajo neposredno na tožeče stranke v smislu četrtega odstavka člena 263 PDEU³⁸. Zoper sklep Splošnega sodišča je sedaj vložena pritožba³⁹.

34 ECB je 15. avgusta 2019 razglasila, da banka AS PNB Banka propada ali bo verjetno propadla. Enotni odbor za reševanje se je strinjal z oceno ECB in prišel do zaključka, da ni na voljo nobenih nadzornih ukrepov ali ukrepov zasebnega sektorja, s katerimi bi bilo mogoče preprečiti propad banke. Vendar je ugotovil tudi, da ukrep za reševanje ni v javnem interesu. Zlasti je ugotovil, da banka AS PNB Banka ni zagotavljala ključnih funkcij in ne pričakuje se, da bo imel njen propad znaten škodljiv vpliv na finančno stabilnost Latvije ali drugih držav članic. Enotni odbor za reševanje je odločitev posredoval latvijski komisiji za finančne in kapitalske trge⁴⁰.

35 Odločitev Enotnega odbora za reševanje, da v zvezi z banko PNB Banka ne sprejme sheme za reševanje, so banka in nekateri njeni delničarji izpodbijali v skupni

³⁴ Člen 18(5) uredbe o EMR.

³⁵ Ocena javnega interesa: pristop Enotnega odbora za reševanje z dne 3. julija 2019.

³⁶ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 37.

³⁷ Sklep v zadevi T-282/18 z dne 14. maja 2020.

³⁸ Prav tam, odstavek 46.

³⁹ Zadeva C-364/20 P.

⁴⁰ Letno poročilo Enotnega odbora za reševanje za leto 2019, oddelek 3.1.

zadevi, ki jo obravnava Splošno sodišče. Splošno sodišče je postopek prekinilo, dokler Sodišče ne odloči o pritožbi, vloženi v zadevi v zvezi z ABLV. Enotni odbor za reševanje je ocenil, da je verjetnost odtoka gospodarskih dejavnikov kot posledice tega postopka majhna, in zato ni razkril pogojne obveznosti⁴¹.

36 Računsko sodišče meni, da pogojne obveznosti v navedenih zadevah niso potrebne, poleg tega pa tožeče stranke od Splošnega sodišča sedaj zahtevajo le razglasitev ničnosti odločitve Enotnega odbora za reševanje.

Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem”

37 Za zaščito temeljnih lastninskih pravic⁴² je v uredbi o enotnem mehanizmu za reševanje določeno, da v primeru reševanja noben upnik ne sme biti na slabšem, kot bi bil v običajnih insolvenčnih postopkih. Na podlagi načela „noben upnik ne sme biti na slabšem”⁴³ je treba vsem upnikom, ki bi bili v običajnih insolvenčnih postopkih obravnavani bolje, plačati nadomestilo iz enotnega sklada za reševanje⁴⁴. Za oceno obravnave upnikov in delničarjev je treba opraviti vrednotenje razlik pri obravnavi (glej [okvir 9](#)).

Okvir 9 – Vrednotenje razlik pri obravnavi

Neodvisni ocenjevalec po vsakem reševanju ovrednoti razliko pri obravnavi z reševanjem, da ugotovi, ali so delničarji in upniki glede na izvedene dejavnosti reševanja upravičeni do nadomestila. Vrednotenje je pogosto imenovano vrednotenje 3. Pri vrednotenju razlik pri obravnavi se domneva, da bi za zadevno banko namesto reševanja veljali običajni insolvenčni postopki na podlagi nacionalnega insolvenčnega prava, ki bi se začeli na dan reševanja, potem pa se primerja, kakšen vpliv bi imel tak scenarij namesto reševanja na upnike in delničarje.

Vir: analiza uredbe o EMR, ki jo je pripravilo Evropsko računsko sodišče

⁴¹ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 37.

⁴² Člen 17(1) Listine EU o temeljnih pravicah.

⁴³ Člen 15(1)(g) uredbe o ERM.

⁴⁴ Člen 20(16) in člen 76(1)(e) uredbe o EMR.

38 Enotni odbor za reševanje je 13. junija 2018 objavil, da mu je neodvisni ocenjevalec Deloitte predložil poročilo o vrednotenju razlike pri obravnavi banke BPE v postopkih reševanja. Na podlagi izida tega vrednotenja in predhodnega zaključka, da ob uporabi nacionalnega insolvenčnega prava noben upnik ne bi bil na boljšem, je Enotni odbor za reševanje 6. avgusta 2018 objavil obvestilo v zvezi s predhodno odločitvijo o neplačilu nadomestila delničarjem in upnikom, na katere je vplivalo reševanje banke BPE⁴⁵. Po ocenah Enotnega odbora za reševanje je takih delničarjev in upnikov približno 300 000⁴⁶.

39 Enotni odbor za reševanje je nato za prizadete upnike in delničarje začel postopek pravice do zaslišanja⁴⁷ (glej *sliko 3*), v katerem je prijavljenim strankam ali njihovim predstavnikom omogočil, da od 6. do 26. novembra 2018 predložijo pisne pripombe v zvezi s predhodno odločitvijo o neodobitvi nadomestila in razlogih zanjo. Med tem postopkom je prejel 2 856 pripomb upravičenih upnikov in delničarjev. Marca 2020 je objavil končno odločitev⁴⁸, v kateri je navedel, da delničarji in upniki banke BPE niso upravičeni do nadomestila, ker bi bila insolventnost dražja od reševanja⁴⁹.

⁴⁵ Obvestilo Enotnega odbora za reševanje z dne 2. avgusta 2018 o predhodni odločitvi o tem, ali naj se odobri nadomestilo delničarjem in upnikom glede na izvedene dejavnosti reševanja v zvezi z Banco Popular Español S.A., ter o začetku postopka pravice do zaslišanja (SRB/EES/2018/132).

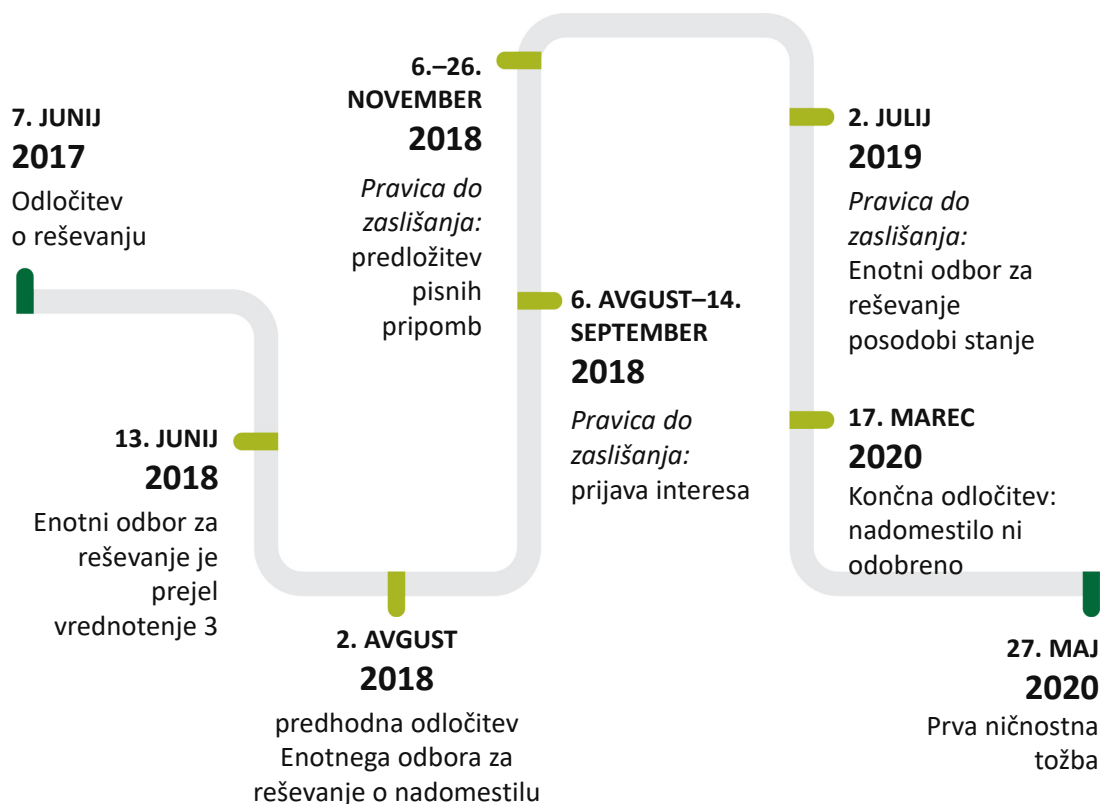
⁴⁶ Letno poročilo Enotnega odbora za reševanje za leto 2018, opomba 16, str. 32.

⁴⁷ Na podlagi člena 41(2)(a) Listine EU o temeljnih pravicah.

⁴⁸ Odločitev Enotnega odbora za reševanje z dne 17. marca 2020 o tem, ali naj se odobri nadomestilo delničarjem in upnikom glede na izvedene dejavnosti reševanja v zvezi z Banco Popular Español S.A.

⁴⁹ Letno poročilo Enotnega odbora za reševanje za leto 2019, str. 32.

Slika 3 – Časovni potek postopka na podlagi načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“ v zvezi z banko Banco Popular Español S.A.



Vir: Evropsko računsko sodišče

40 Več delničarjev in upnikov se je odločilo, da bodo razglasitev ničnosti končne odločitve Enotnega odbora za reševanje zahtevali pred Splošnim sodiščem. Do julija 2020 so vložili sedem tožb⁵⁰. Poleg razglasitve ničnosti ena od tožečih strank zahteva tudi nadomestilo za škodo. Če bi Splošno sodišče odločitev Enotnega odbora za reševanje o tem, ali naj se delničarjem in upnikom banke BPE odobri nadomestilo, razglasilo za nično, zaradi tega ne bi samodejno prišlo do odtoka dejavnikov, saj bi bila potrebna nova odločitev Enotnega odbora za reševanje. Enotni odbor za reševanje v zaključnem računu za leto 2019 ni razkril pogojnih obveznosti, ki se nanašajo na načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“, pri čemer je navedel, da še vedno ocenjuje zadeve, ki so bile vložene šele pred kratkim. O prvi izmed njih je bil obveščen 27. maja 2020.

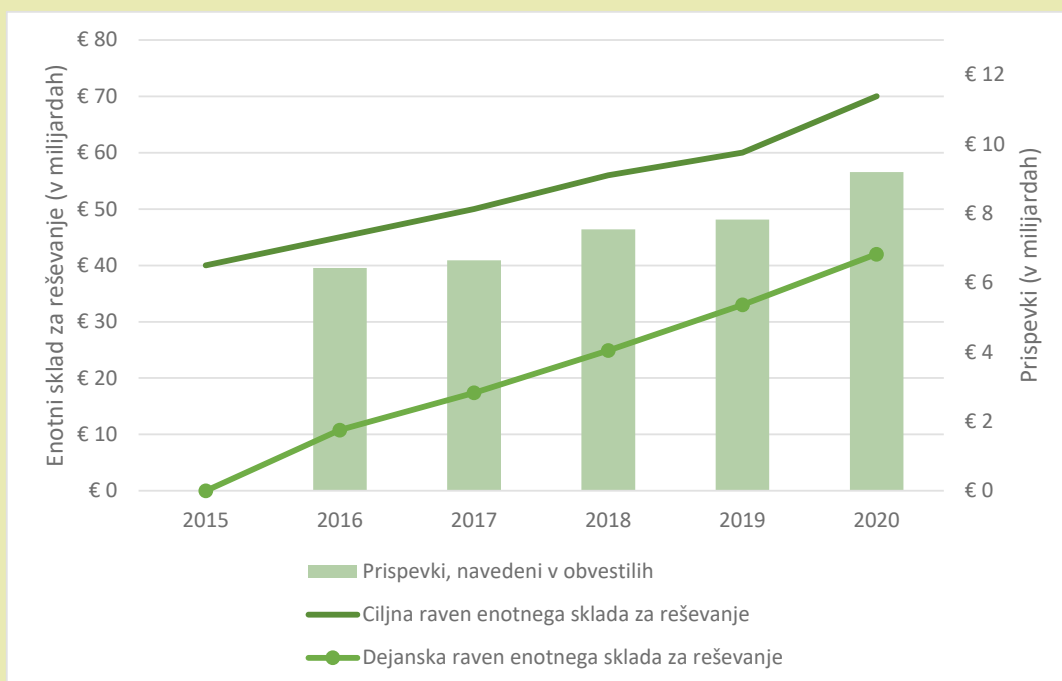
⁵⁰ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 36.

Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na prispevke bank v enotni sklad za reševanje

41 Banke v euroobmočju so zakonsko zavezane plačevati prispevke v enotni sklad za reševanje (glej [okvir 10](#)).

Okvir 10 – Enotni sklad za reševanje

Ciljna raven enotnega sklada za reševanje je vsaj 1 % skupnega zneska kritih vlog v bančni uniji do konca leta 2023. Ob upoštevanju trenutne letne rasti kritih vlog bi to znašalo približno 70 milijard EUR. Leta 2020 so bili zbrani prispevki 3 066 bank v višini 9,2 milijarde EUR. Do julija 2020 je bilo skupaj zbranih približno 42 milijard EUR.



Opomba: V letu 2015 prispevkov niso plačale vse banke. Razlika se prilagodi vsako leto do leta 2023.

Zaradi popolnosti je treba omeniti, da predlagana reforma Pogodbe o evropskem mehanizmu za stabilnost vključuje varovalni mehanizem za enotni sklad za reševanje, s katerim bi se zagotovila kreditna linija v enakem obsegu kot enotni sklad za reševanje⁵¹.

Vir: Enotni odbor za reševanje

⁵¹ Evropski mehanizem za stabilnost: osnutek z naslovom *Draft guideline on the backstop facility to the SRB for the SRF*, ki je odvisen od osnutka z naslovom *Draft revised text of the*

Postopek za zbiranje predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje

42 Enotni odbor za reševanje je od leta 2016 v tesnem sodelovanju z nacionalnimi organi za reševanje odgovoren za izračun prispevkov⁵². Prispevki po bankah se izračunajo na podlagi pavšalnega prispevka za male banke in tveganju prilagojenega prispevka za večje banke⁵³. Zahtevane informacije za izračun Enotnemu odboru za reševanje zagotovijo banke prek nacionalnih organov za reševanje. Enotni odbor za reševanje nato vsakemu od njih pošlje standardni obrazec z vsemi ustreznimi informacijami o posamezni banki v njegovi pristojnosti, vključno z zneskom predhodnih prispevkov, ki jih je treba plačati, podrobnostmi o izračunu in vhodnimi podatki banke. Nacionalni organi za reševanje na podlagi izračuna Enotnega odbora za reševanje poberejo prispevke in jih nakažejo enotnemu skladu za reševanje⁵⁴, ki ga upravlja Enotni odbor za reševanje (glej [sliko 4](#)). Med tem postopkom izračuna in obveščanja mora biti izpoljenih več formalnih postopkovnih zahtev.

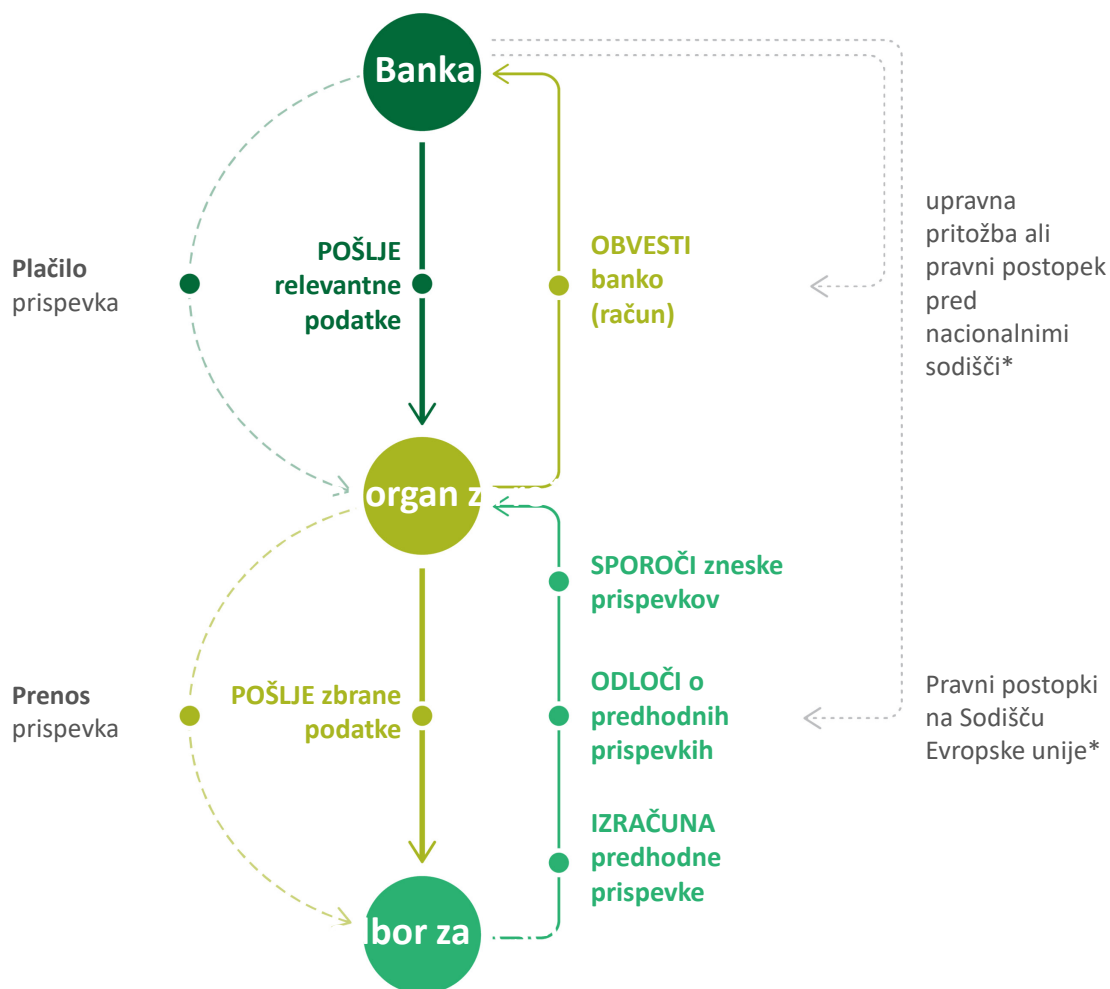
treaty establishing the European Stability Mechanism as agreed by the Eurogroup on 14 June 2019.

⁵² Člen 4 Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/81.

⁵³ Člen 4(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63.

⁵⁴ Sporazum Sveta o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, 14. maj 2014.

Slika 4 – Postopek pobiranja predhodnih prispevkov s pravnimi sredstvi



Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi pravnega okvira; * glej odstavek 45 in okvir 11

Spori, ki se nanašajo na predhodne prispevke v enotni sklad za reševanje

43 Več bank v skupno treh državah članicah⁵⁵ je zoper odločitve o predhodnih prispevkih vložilo upravne ali sodne postopke (glej *slika 4*). Večina bank je te tožbe vložila zoper zadevno obvestilo nacionalnega organa za reševanje⁵⁶. Posledično je bilo 31. maja 2020 na nacionalni ravni odprtih 657 upravnih ali sodnih postopkov zoper predhodne prispevke, kar je 32 dodatnih zadev v primerjavi z junijem 2019.

44 Ker pa višino prispevkov izračuna in se o njih odloči Enotni odbor za reševanje, so tožeče stranke zoper njegove odločitve o predhodnih prispevkih za leta 2016 do 2019 vložile tudi sodne postopke na Sodišču Evropske unije (glej *slika 4*). 15. junija 2020 je

⁵⁵ Avstrija, Nemčija in Italija.

⁵⁶ V skladu s pravnim okvirom sodelujočih držav članic nacionalni organi za reševanje banke obveščajo z upravnimi akti, sklepi ali uradnimi obvestili.

bilo odprtih 23 postopkov (leta 2019: 16). Od teh jih je bilo 22 odprtih na Splošnem sodišču, v enem primeru pa je šlo za pritožbo zoper odločbo Splošnega sodišča, ki je odprta na Sodišču. Do podpisa končnega zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje za leto 2019 ni bilo vložene nobene tožbe zoper njegove odločitve o predhodnih prispevkih za leto 2020. Med 29. junijem 2020 in 1. septembrom 2020 pa je bilo vloženi 19 tožb zoper predhodne prispevke za leto 2020⁵⁷. Zato bo te zadeve treba obravnavati pri pripravi zaključnega računa za leto 2020.

45 Zaradi skupne odgovornosti za postopek izračuna in pobiranja predhodnih prispevkov so se pojavila različna vprašanja v zvezi s tem povezanim sodnim nadzorom, kot je opisano v poročilu Računskega sodišča za leto 2018⁵⁸. Sodišče je decembra 2019 v svoji predhodni odločbi pojasnilo razlago zadevnega prava EU (glej **okvir 11**)⁵⁹. Določilo je, da lahko samo Sodišče Evropske unije nadzira zakonitost odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje, kar pomeni, da nacionalna sodišča teh odločitev ne morejo razglasiti za neveljavne. Zato je zelo malo verjetno, da bi zaradi odprtih zadev na nacionalnih sodiščih, s katerimi se izpodbija izračun predhodnih prispevkov, ki ga opravi Enotni odbor za reševanje, ali drugih s tem povezanih zadev prišlo do odtoka gospodarskih dejavnikov za Enotni odbor za reševanje.

Okvir 11 – Splošne posledice predhodne odločbe Sodišča z dne 3. decembra 2019 v zvezi z odločitvami o predhodnih prispevkih

Sodišče je potrdilo, da je za izračun predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje pristojen izključno Enotni odbor za reševanje, nacionalni organi za reševanje pa mu zagotavljajo le operativno podporo. Zato lahko zakonitost odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje nadzira le Sodišče Evropske unije. Nacionalna sodišča teh odločitev zato tudi ne morejo razglasiti za neveljavne. Poleg tega je Sodišče menilo, da so sodišča EU izključno pristojna tudi za to, da v okviru tega nadzora zakonitosti odločijo, ali akti, ki jih sprejmejo nacionalni organi za reševanje in so namenjeni pripravi odločitev Enotnega odbora za reševanje, vsebujejo napake, ki lahko vplivajo na te odločitve.

⁵⁷ Zadeva T-394/20, vložena 29. junija 2020, je bila prva zadeva, vložena zoper odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2020.

⁵⁸ Poročilo o morebitnih pogojnih obveznostih, nastalih zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Sveta ali Komisije na podlagi te uredbe, za proračunsko leto 2018, odstavek 42.

⁵⁹ Sodba Sodišča v zadevi C-414/18 z dne 3. decembra 2019.

Na podlagi ugotovitev Sodišča se zdi, da postopki pravnega izpodbijanja pred nacionalnimi sodišči, s katerimi se zahteva izvedba nadzora nad izračunom predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje ali nadzora zakonitosti pripravljanih aktov nacionalnih organov za reševanje, sprejetih pred odločitvijo Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih ali v zvezi z njegovim obvestilom o prispevkih in njihovem zbiranju, načeloma ne bodo privedli do odtoka sredstev.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi sodbe Sodišča v zadevi C-414/18 z dne 3. decembra 2019

Pogojne obveznosti, ki izhajajo iz zadev v zvezi s predhodnimi prispevki na ravni EU

46 To, ali je zaradi neke sodne zadeve treba razkriti pogojno obveznost, je odvisno od verjetnosti, da bo povzročila odtok gospodarskih dejavnikov (glej odstavka **07** in **08**). Odtok gospodarskih dejavnikov lahko pomeni denarni odliv ali zmanjšanje prihodnjih prispevkov, ki jih je treba plačati. Enotni odbor za reševanje je v svojem končnem zaključnem računu za leto 2019 razkril pogojne obveznosti v višini 186 milijonov EUR (leta 2018: 50 milijonov EUR), povezane z devetimi (leta 2018: sedmimi) odprtimi zadevami na Splošnem sodišču⁶⁰. Tožeče stranke v devetih zadevah zahtevajo razglasitev ničnosti odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih, ki se nanašajo na cikla prispevkov za leti 2017 in 2018. Zato Računsko sodišče v tem poglavju najprej obravnava te zadeve, nato pa tiste, povezane s cikloma prispevkov za leti 2016 in 2019.

47 Ocena devetih zadev kot pogojnih obveznosti je tesno povezana s sodbo Splošnega sodišča iz novembra 2019 (glej **okvir 12**). To je v sodbi na splošno pojasnilo več vidikov v zvezi s pravnimi sredstvi zoper izračun predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje, ki ga opravi Enotni odbor za reševanje. Pri tem je bistveno to, da je potrdilo, da lahko banke odločitve Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih izpodbijajo neposredno pred Splošnim sodiščem, čeprav niso naslovnice teh odločitev. Poleg tega je Splošno sodišče ugotovilo nekatere pomanjkljivosti v zvezi z bistvenimi postopkovnimi zahtevami postopka odločanja v letu 2016, ko je Enotni odbor za reševanje začel delovati.

⁶⁰ Zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za leto 2019, str. 35.

Okvir 12 – Splošne posledice odločb Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2019 o odločitvah Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2016

- Odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih ni pripravljalni akt, temveč končni akt, ki je predmet sodnega nadzora sodišč EU.
- Naslovniki odločitev Enotnega odbora za reševanje so nacionalni organi za reševanje, saj so odgovorni za zbiranje finančnih prispevkov od kreditnih institucij.
- Odločitve Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih neposredno in posamično zadevajo banke, saj so v teh odločitvah, v katerih je določen tudi njihov individualni prispevek, tudi poimensko navedene.
- Nacionalni organi za reševanje nimajo diskrecijske pravice glede zneskov posameznih prispevkov, navedenih v teh odločitvah. Teh zneskov ne morejo spremeniti in jih morajo zbrati pri zadevnih institucijah.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi sodb Splošnega sodišča v zadevi T-365/16, združenih zadev T-377/16, T-645/16 in T-809/16 ter zadeve T-323/16

48 Enotni odbor za reševanje trdi, da so bile pomanjkljivosti, ki jih je Splošno sodišče ugotovilo v zvezi s postopkovnimi elementi postopka odločanja iz leta 2016, ko je Enotni odbor za reševanje začel delovati, od takrat že obravnavane. Vendar je navedel tudi, da v zvezi z devetimi navedenimi zadevami obstaja preostalo tveganje, da bo sodišče odkrilo druge postopkovne pomanjkljivosti v zvezi z odločitvami o predhodnih prispevkih za leti 2017 in 2018. Ker so tožeče stranke vložile ugovore nezakonitosti, je Enotni odbor za reševanje navedel, da obstaja tveganje, da bi se Splošno sodišče lahko izreklo o veljavnosti pravnega okvira za izračun predhodnih prispevkov. Splošno sodišče je septembra 2020 odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za tri banke res razglasilo za nično zaradi kršitev bistvenih postopkovnih zahtev, metodologijo izračuna, opisano v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/63, pa razglasilo za delno nezakonito (glej **okvir 13**)⁶¹.

⁶¹ Sodbe v zadevah T-411/17, T-414/17 in T-420/17 z dne 23. septembra 2020.

Okvir 13 – Splošne posledice odločb Splošnega sodišča z dne 23. septembra 2020 o odločitvi Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2017

Splošno sodišče je odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2017 razglasilo za nično zaradi kršitev bistvenih postopkovnih zahtev: neobstoja avtentifikacije in nezadostne obrazložitve v zvezi s tremi bankami, ki so predlagale razglasitev ničnosti odločitve. Menilo je, da tožeče stranke na podlagi obrazložitve Enotnega odbora za reševanje ne morejo preveriti, ali je bil znesek njihovega prispevka pravilno izračunan, ali sprejeti odločitve o izpodbijanju tega zneska pred sodiščem. Splošno sodišče je ugotovilo, da je izračun prispevka tožečih strank, ker nujno temelji na podatkih (približno) 3 500 drugih bank, sam po sebi nepregleden.

Računsko sodišče je v svojih poročilih o zaključnem računu Enotnega odbora za reševanje za leta 2017, 2018 in 2019 ugotovilo, da „[o]dbor zaradi zaupnosti ne more izdati podatkov [bank], ki se uporabljajo za izračun [predhodnih] prispevkov [...], kar zmanjšuje preglednost“⁶².

V eni zadevi je tožeča stranka vložila ugovor nezakonitosti. Splošno sodišče je ugotovilo, da to, da je Enotni odbor za reševanje kršil obveznost obrazložitve dela izračuna predhodnega prispevka, ki se nanaša na prilagoditev glede na profil tveganja, izhaja iz metodologije, določene v Delegirani uredbi 2015/63, ki jo je Splošno sodišče štelo za delno nezakonito. Zato je menilo, da je za to, da bo Enotni odbor za reševanje lahko sprejel novo odločitev, ki bo dovolj utemeljena, potrebna sprememba Delegirane uredbe 2015/63. V ta namen je Splošno sodišče v tej zadevi ohranilo učinke nične odločitve Enotnega odbora za reševanje, ki jih ima ta na tožečo stranko, za šest mesecev po tem, ko sodba postane pravnomočna.

Enotni odbor za reševanje ali Komisija lahko zoper te odločitve v roku dveh mesecev vložita pritožbo. Če s pritožbo ne bosta uspela, je zelo verjetno, da bosta zaradi podobnih kršitev bistvenih postopkovnih zahtev izgubila tudi v drugih odprtih zadevah zoper odločitve o predhodnih prispevkih. Poleg tega bi morala Komisija prilagoditi sedanjo metodologijo, Enotni odbor za reševanje pa bi na podlagi te prilagoditve za tri tožeče stranke moral sprejeti novo odločitev o predhodnih prispevkih za leto 2017. Ta ponovni izračun lahko privede do zahtevka za povračilo ali odškodninskega zahtevka, če je po ponovnem izračunu znesek prispevkov, ki jih dolguje banka, nižji od zneska, ki ga je banka dejansko plačala za leto 2017.

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi sodb Splošnega sodišča v zadevah T-411/17, T-414/17 in T-420/17 z dne 23. septembra 2020

⁶² Odstavek 2.7 Letnega poročila Evropskega računskega sodišča o agencijah EU za proračunsko leto 2017.

49 Finančne posledice razglasitve ničnosti so delno odvisne od njenih razlogov. Ker je Splošno sodišče odločitve Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2016 razglasilo za nične samo iz postopkovnih razlogov, je izračun ostal veljaven, Enotni odbor za reševanje pa je po spremenjenem postopkovnem pristopu sprejel nove odločitve o predhodnih prispevkih za leto 2016. Poleg tega so zunanji odvetniki Enotnega odbora za reševanje potrdili, da je sodba Splošnega sodišča v zadevah v zvezi s predhodnimi prispevki za leto 2016 omejena na tri zadevne banke, tako da preostale odločitve o prispevkih za leto 2016, ki se nanašajo na vse druge banke, ostajajo veljavne. Čeprav so tožeče stranke zaradi razglasitve ničnosti zoper Enotni odbor za reševanje vložile pravni zahtevek, je bil ta le začasen, saj je bil izravnán z novo odločitvijo Enotnega odbora za reševanje. Zato ni prišlo do dejanskega odtoka dejavnikov. Kljub temu je Enotni odbor za reševanje pripoznal rezervacijo, saj bo moral tožečim strankam v teh treh zadevah povrniti pravne stroške⁶³. Skupna rezervacija v višini 686 400 EUR vključuje tudi ocenjene pravne stroške za devet prej omenjenih zadev v zvezi s cikloma prispevkov za leti 2017 in 2018, za katere je bilo ocenjeno, da so pogojne obveznosti (glej odstavek **45**).

50 Maja, junija in avgusta 2020 so omenjene tri banke pri Splošnem sodišču zoper novo odločitev Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2016 vložile ničnostne tožbe. Enotni odbor za reševanje je navedel, da v času revizije Računskega sodišča za te zadeve še ni mogel oceniti tveganja odtoka dejavnikov in zato ni razkril pogojnih obveznosti. Splošno sodišče je prekinilo postopek v dveh zadevah, dokler ne izda odločbe v več pomembnih odprtih zadevah v zvezi s predhodnimi prispevki⁶⁴.

51 Ob podpisu končnega zaključnega računa (glej odstavek **04**) je Enotni odbor za reševanje menil, da je tveganje razglasitve ničnosti njegove odločitve o predhodnih prispevkih za leto 2019 malo verjetno, saj je ob upoštevanju veljavnih sodb v primerjavi s prejšnjimi leti izboljšal svoje postopke. Vendar so se zaradi nedavnih sodb Splošnega sodišča (glej **okvir 13**) in uporabe iste metodologije za izračun od leta 2016 do leta 2020 dejavniki tveganja v zvezi z vsemi odprtimi zadevami pred sodišči EU spremenili.

⁶³ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 30.

⁶⁴ Splošno sodišče je prekinilo zadevo T-336/20, dokler sodbe v zadevah T-411/17, T-414/17 in T-420/17 ne postanejo pravnomočne. Zadevo T-339/20 je prekinilo, dokler ne izreče sodbe v zadevah T-420/17, T-413/18 in T-481/19.

52 Na kratko, Računsko sodišče ni našlo dokazov, ki bi nasprotovali zaključkom Enotnega odbora za reševanje na podlagi razpoložljivih informacij v času zaključka zaključnega računa sredi junija 2020. Vendar so se zaradi nedavnih sodb Splošnega sodišča (glej *okvir 13*) dejavniki tveganja v zvezi z odprtimi zadevami zoper odločitve Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih spremenili. Zato bo moral Enotni odbor za reševanje ta razvoj dogodkov upoštevati.

Pogojne obveznosti, ki izhajajo iz zadev v zvezi s predhodnimi prispevki na nacionalni ravni

53 Enotni odbor za reševanje je za ustrezno seznanjenost s svojimi finančnimi tveganji v okviru svojega sistema notranje kontrole vzpostavil postopek pregleda nad pogojnimi obveznostmi, ki izhajajo iz sodnih postopkov na nacionalni ravni. Od nacionalnih organov za reševanje zahteva podroben seznam odprtih postopkov zoper predhodne prispevke, vključno s tožečimi strankami in zneski, predložiti pa morajo tudi pisno zagotovilo za poslane informacije in oceno verjetnosti, da bodo postopki zoper predhodne prispevke uspešni. Te informacije predložijo računovodji Enotnega odbora za reševanje.

54 Na podlagi informacij, prejetih od nacionalnih organov za reševanje, so bili upravni in sodni postopki uvedeni zoper odločitve o prispevkih, ki so jih sprejeli trije nacionalni organi za reševanje. Dva nacionalna organa za reševanje sta menila, da v nekaterih tekočih upravnih pritožbah in sodnih zadevah pred nacionalnimi sodišči zaradi kompleksnosti in novosti vprašanj zaenkrat ni mogoče oceniti verjetnosti odtoka gospodarskih dejavnikov. Leta 2019 je Računsko sodišče v zvezi z vsemi zahtevki priporočilo razkritje pogojnih obveznosti, ki jih ni mogoče razvrstiti kot malo verjetne, vendar se glede na prihodnji potek sodnih postopkov to priporočilo lahko spremeni⁶⁵. Enotni odbor za reševanje je upošteval to priporočilo in kot pogojno obveznost razkril skupni sporni znesek v zvezi s temi pritožbami in pravnimi zadevami v višini 1 861 milijonov EUR⁶⁶.

55 Ta sistem je bil vzpostavljen na podlagi predpostavke Enotnega odbora za reševanje, da lahko sodni postopki na nacionalni ravni, ki potekajo zoper predhodne prispevke, privedejo do odtoka dejavnikov. V prihodnje bo moral Enotni odbor za reševanje pri finančnem poročanju upoštevati predhodno odločbo Sodišča o odločitvah

⁶⁵ Poročilo o morebitnih pogojnih obveznostih, nastalih zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Sveta ali Komisije na podlagi te uredbe, za proračunsko leto 2018, priporočilo 2.

⁶⁶ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 35.

glede predhodnih prispevkov, ki se nanaša na nacionalne postopke (glej odstavek [45](#) in [okvir 11](#)). Ker o zakonitosti izračuna predhodnih prispevkov, ki ga je opravil Enotni odbor za reševanje, in povezanih zadevah lahko odločajo samo sodišča EU, nacionalna sodišča niso pristojna za razglasitev ničnosti teh odločitev. Zato je zelo malo verjetno, da bi zaradi zadev na nacionalni ravni, ki potekajo zoper predhodne prispevke, prišlo do odtoka gospodarskih dejavnikov. V zvezi s temi zadevami torej razkritje pogojnih obveznosti ne bi smelo biti nujno. Kljub temu je priporočljivo, da Enotni odbor za reševanje še naprej spremlja in pregleduje nacionalne zadeve v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (glej [odstavka 56](#) in [57](#)), in sicer vsaj za določeno časovno obdobje, saj lahko nacionalna sodišča zaprosijo za predhodno odločanje.

Dodatno razkritje predhodnih prispevkov, ki se izpodbijajo na ravni EU in nacionalni ravni

56 Poleg razkritja pogojnih obveznosti, povezanih s predhodnimi prispevki, je Enotni odbor za reševanje zaradi večje transparentnosti razkril celotne zneske predhodnih prispevkov, ki so predmet upravnih ali sodnih postopkov. 31. decembra 2019 so ti znašali približno 4,9 milijarde EUR, od tega 2,5 milijarde EUR v zvezi z zadevami na nacionalni ravni, 2,4 milijarde EUR pa z zadevami na Splošnem sodišču⁶⁷. Od takrat je bilo na nacionalni ravni vloženih več nadaljnjih zadev in pritožb zoper odločitve o predhodnih prispevkih (glej [tabelo 4](#)). S tem razkritjem se deležnikom zagotavljajo koristne osnovne informacije.

⁶⁷ Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 36.

Tabela 4 – Gibanje spornih zneskov na nacionalni ravni, ki so povezani s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje

Leto, s katerim je povezan prispevek	Število zadev maj 2020	Izpodbijani zneski maj 2020 (v milijonih EUR)	Število zadev maj 2019	Izpodbijani zneski maj 2019 (v milijonih EUR)
2020	31	669	ni na voljo	ni na voljo
2019	136	662	135	646
2018	114	587	114	587
2017	132	578	131	559
2016	240	563	240	563
2015	4	84	5	84
SKUPAJ	657	3 143	625	2 439

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Enotnega odbora za reševanje; zneski so zaokroženi na milijon

57 Kot je navedeno v zaključnem računu Enotnega odbora za reševanje, so bili postopki za del izpodbijanega zneska, in sicer v višini 315 milijonov EUR, uvedeni tako na nacionalnih sodiščih kot tudi sodiščih EU. Če bodo tožbe uspešne, bo morebitni ustrezní znesek ali del zneska vrnjen le enkrat.

Pogojne obveznosti, ki se nanašajo na upravne prispevke

58 Enotni odbor za reševanje vsako leto zbira upravne prispevke za financiranje svojih operativnih stroškov (glej [sliko 1](#)). Vse banke, ki spadajo na področje uporabe uredbe o EMR, v 19 sodelujočih državah članicah morajo prispevati k upravnim odhodkom Enotnega odbora za reševanje. Januarja 2018 je začel veljati dokončni sistem prispevkov za upravne odhodke Enotnega odbora za reševanje, s čimer se je vzpostavil stalni sistem za upravne prispevke⁶⁸. V nasprotju s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje se upravni prispevki ne zbirajo prek nacionalnih organov za reševanje, ampak jih zbira neposredno Enotni odbor za reševanje. Zbirajo se po bančnih skupinah, medtem ko se predhodni prispevki zbirajo po posameznih subjektih, zato v obseg vsake vrste prispevkov spada drugačno število bank.

59 Enotni odbor za reševanje je februarja 2020 izračunal letne upravne prispevke za proračunsko leto 2020 na podlagi podatkov, ki jih je ECB zbrala v predhodnem

⁶⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2361.

proračunskem letu. Na podlagi teh izračunov je bankam predložil ustrezna obvestila o prispevkih. O njihovih upravnih prispevkih za leto 2020 je bilo obveščenih približno 2 370 bank (glej tabelo 5). Znesek, ki ga je bilo treba zbrati do 26. marca 2020, je znašal 69,1 milijona EUR, rok za plačila pa se je iztekel 26. marca 2020. Pomembne institucije so plačale približno 95 % teh prispevkov. Deli prispevkov za subjekte z manjšimi bilancami stanja so bili znižani⁶⁹. Skupni zbrani znesek je bil nižji kot v letu 2019, saj je Enotni odbor za reševanje v letu 2018 ustvaril proračunski presežek v višini 50,4 milijona EUR. Po potrebi bodo prispevki za leto 2020 ponovno izračunani v naslednjem ciklu izračunov na podlagi informacij o spremembah obsega ali statusa institucij.

Tabela 5 – Upravni prispevki, ki jih je zaračunal Enotni odbor za reševanje

	2020	2019	2018	2017	2016	2015
Število obveščenih bank	2 370	2 660	2 729*	2 819*	2 963*	3 060*
Skupni znesek, ki ga je treba zbrati (v milijonih EUR)	69,1	88,8	91,4	83,0	56,7	21,8

Vir: Enotni odbor za reševanje; zneski so zaokroženi na milijon; * za obdobje 2015–2018 število bank odraža letno povprečje, ker so bili prispevki za ta leta ponovno izračunani leta 2018, ko je začel veljati končni sistem; za izračun upravnih prispevkov leto 2015 vključuje november in december 2014

60 Pritožbe zoper obvestila o upravnih prispevkih je mogoče vložiti pri pritožbeni komisiji Enotnega odbora za reševanje v roku šestih tednov⁷⁰. Odločitvam pritožbene komisije je mogoče ugovarjati na Splošnem sodišču. Banke zoper obvestila o upravnih prispevkih, izdana v letih 2019 ali 2020, niso vložile pritožb. zato Enotni odbor za reševanje ni razkril nobenih pogojnih obveznosti za upravne prispevke. To, da ni pritožb in sodnih sporov, kaže na ustreznost izračunov.

⁶⁹ Upravni prispevki so sestavljeni iz minimalnega in spremenljivega prispevka. Enotni odbor za reševanje je prepolovil minimalni prispevek za pomembne institucije in čezmejne banke s skupnimi sredstvi do vključno 10 milijard EUR ter manj pomembne institucije s skupnimi sredstvi do vključno 1 milijarde EUR.

⁷⁰ Člen 85(3) uredbe o EMR.

Drugi pravni postopki in dodatne informacije

61 Maja 2020 je bil Enotni odbor za reševanje obveščen o dveh tožbah na Splošnem sodišču v zvezi s kadrovskimi zadevami⁷¹. Ker pa sta bili tožbi vloženi šele 10. julija 2020, Enotni odbor za reševanje v svojem zaključnem računu za leto 2019 ni razkril z njima povezanih pogojnih obveznosti ali informacij⁷².

62 Zoper nekatere odločitve Enotnega odbora za reševanje, npr. o upravnih prispevkih in dostopu do dokumentov, se je mogoče pritožiti pri njegovi pritožbeni komisiji⁷³. V letih 2019 in 2020 je bilo pri tej pritožbeni komisiji vloženi več novih zadev, ki pa so se nanašale le na dostop do dokumentov, zato pogojne obveznosti ne bi smele nastati.

63 Enotni odbor za reševanje je dokazal, da je vzpostavil ustrezne notranje kontrole, s katerimi ima pregled nad relevantnimi sodnimi spori pred sodišči EU in nacionalnimi organi. Vendar je zaradi narave postopkov na nacionalni ravni precej odvisen od sodelovanja zadevnih nacionalnih organov za reševanje. Pravna služba Enotnega odbora za reševanje na podlagi razpoložljivega pregleda in prejšnjega priporočila Računskega sodišča izvede notranjo oceno tveganj po kategorijah sodnih sporov na ravni EU in jo predloži računovodji. O razvoju dogodkov se redno poroča odboru Enotnega odbora za reševanje.

64 Vsi postopki, uvedeni proti Enotnemu odboru za reševanje in nacionalnim organom za reševanje, pomenijo stroške v smislu potrebnih finančnih in človeških virov. Stroške bodo krili neposredno ti organi in posledično vse banke prek svojih upravnih prispevkov. Enotni odbor za reševanje je leta 2019 plačal 2,2 milijona EUR za zunanje pravne storitve v zvezi s pravnimi postopki za prihodnja leta, kar je zmanjšanje v primerjavi s 5,9 milijona EUR v letu 2018. Konec leta 2019 je bilo za sodne spore v pravni službi Enotnega odbora za reševanje namenjenih pet ekvivalentov polnega delovnega časa (EPDČ), kar je manj kot sedem EPDČ leta 2018. Do 24. septembra 2020 se je to število povečalo na devet EPDČ in dva agencijska delavca. Poleg tega skupini za reševanje sodnih sporov redno pomaga osebje, dodeljeno skupini za pravno svetovanje v okviru pravne službe Enotnega odbora za reševanje.

⁷¹ Zadevi T-270/20 in T-271/20.

⁷² Končni zaključni račun Enotnega odbora za reševanje za proračunsko leto 2019, str. 37.

⁷³ Člen 85 uredbe o EMR.

Del II: Pogojne obveznosti Komisije

65 Evropska komisija je potrdila, da na dan 31. decembra 2019 ni imela nobenih pogojnih obveznosti, ki bi nastale zaradi njenih nalog na podlagi uredbe o ERM.

66 Sodna praksa EU⁷⁴ prenos pooblastil na agencije EU, kot je Enotni odbor za reševanje, omejuje na izvršilna pooblastila, zato je omejen tudi prenos diskrecijskih pooblastil. Kot je določeno v uredbi o ERM, zato shema za reševanje začne veljati le, če jo podpre Komisija. Komisija pa lahko nasprotuje morebitnim diskrecijskim vidikom predlagane sheme za reševanje. Če Komisija shemi za reševanje nasprotuje zaradi merila javnega interesa ali zahteva pomembno spremembo uporabe enotnega sklada za reševanje, mora take spremembe predlagati Svetu⁷⁵.

67 Komisija je 7. junija 2017 podprla prvo shemo za reševanje⁷⁶, ki jo je sprejel Enotni odbor za reševanje. V zvezi z njo je junija 2020 pred Splošnim sodiščem potekalo 26 pravnih postopkov proti Komisiji⁷⁷. Vseh 26 tožečih strank je uvedlo postopke za razglasitev ničnosti odločitve Komisije, pet pa tudi za odškodnino. Te zadeve so še v teku in Splošno sodišče o njih še ni izdalo odločbe. Ker reševanje banke BPE ni vključevalo javne finančne podpore ali uporabe enotnega sklada za reševanje (glej odstavek **02**), Komisija ni opravila ocene državne pomoči ali pomoči iz sklada.

68 Kot v primeru zaključnega računa za leto 2018 se je Komisija na podlagi svoje računovodske ocene odločila, da ne bo razkrila nobenih pogojnih obveznosti za te zadeve. Eden od razlogov za tako računovodsko oceno je, da glede na razpoložljive informacije nobena tožeča stranka ni zadovoljivo dokazala, da je Komisija nepogodbeno odgovorna. Komisija je zlasti navedla, da ni bilo dovolj resne kršitve pravnega pravila, s katerim naj bi se podelile pravice posameznikom (primerjaj z odstavkom **17**), zato je po njenem mnenju odtok dejavnikov v zvezi z njeno odločitvijo o podpori malo verjeten. Poleg tega je Komisija navedla, da ni bilo mogoče, da bi katera od tožečih strank utrpela škodo, saj bi bila druga možnost namesto reševanja insolventnost po nacionalnih predpisih. Vsi delničarji in upniki, ki bi bili v primeru insolventnega postopka na boljšem, bi od Enotnega odbora za reševanje prejeli

⁷⁴ Doktrina Meroni, ki izhaja iz zadev 9/56 in 10/56, Meroni & Co., Industrie Metallurgiche, SpA proti Visoki oblasti (Recueil 1957 in 1958, str. 133), in zadeve C-270/12, Združeno kraljestvo proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije (ECLI:EU:C:2014:18).

⁷⁵ Člen 18(7) uredbe o EMR.

⁷⁶ Podpora shemi za reševanje banke Banco Popular Español S.A.

⁷⁷ Komisija je edina tožena stranka le v eni od teh 26 zadev.

nadomestilo v skladu s postopkom „noben upnik ne sme biti na slabšem“ (glej odstavke 37 do 40). Komisija je na podlagi obsežnih izkušenj zato trdila, da je malo verjetno, da ji pri teh zadevah nastane finančno tveganje.

69 Računsko sodišče je na podlagi pregleda svojega vzorca ugotovilo, da so nekatere tožeče stranke trdile, da so izpolnjeni potrebni pogoji za nepogodbeno odgovornost Unije. Ugotavlja, da je vsakršno napovedovanje v tej fazi zapleteno, saj je pravni okvir za reševanje relativno nov, poleg tega pa se z njim ustvarja kompleksen, specifičen in edinstven pravni sistem, vendar ni našlo dokazov, ki bi nasprotovali oceni, ki jo je pripravila Komisija.

70 Poleg zadev, povezanih z reševanjem banke BPE, je bila Komisija vključena v dva sodna postopka⁷⁸, s katerima sta se zahtevali razglasitev ničnosti odločitev o predhodnih prispevkih in odškodnina. V obeh zadevah je tožena stranka skupaj z Enotnim odborom za reševanje. Medtem ko bo Enotni odbor za reševanje tožečim strankam v primeru razglasitve ničnosti svoje odločitve o predhodnih prispevkih morda moral povrniti zadevne zneske, je tveganje Komisije omejeno le na povračilo pravnih stroškov tožeče stranke. Čeprav je Enotni odbor za reševanje v zvezi z eno od dveh zadev razkril pogojno obveznost, Komisija meni, da ni ravnala nezakonito, in zato ni razkrila nobenih pogojnih obveznosti. Splošno sodišče je obe zadevi prekinilo do pravnomočnosti odločb z dne 23. septembra 2020 v treh zadevah v zvezi s predhodnimi prispevki za leto 2017 (glej *okvir 13*).

Del III: Pogojne obveznosti Sveta

71 Računsko sodišče je prejelo predstavitveno listino, v kateri je računovodja Sveta navedel, da Svet na dan 31. decembra 2019 ni imel nobenih pogojnih obveznosti, ki bi nastale zaradi opravljanja njegovih nalog na podlagi uredbe o ERM.

72 Komisija lahko na podlagi svoje ocene sheme za reševanje, ki jo je predlagal Enotni odbor za reševanje, tej shemi nasprotuje. Če Komisija shemi nasprotuje zaradi merila javnega interesa ali zahteva pomembno spremembo uporabe enotnega sklada za reševanje, mora spremembo predlagati Svetu (glej odstavke 66).

73 Svet do danes ni sodeloval pri nobeni odločitvi o reševanju. Konec leta 2017 pa je bil vključen v sodno zadevo, ki se je nanašala na banko BPE, vendar je bila ta v delu, ki

⁷⁸ Zadevi T-386/18 in T-400/19.

se je nanašal na Svet, leta 2018 razglašena za nedopustno⁷⁹, zato pogojne obveznosti Sveta niso nastale.

⁷⁹ Sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 14. junija 2018 – Cambra Abaurrea/Parlament in drugi (zadeva T-553/17).

Zaključki in priporočila

74 Računsko sodišče ugotavlja, da je v tej fazi vsakršno napovedovanje izida pravnih postopkov v zvezi z odločitvami o reševanju in nereševanju proti Enotnemu odboru za reševanje in Komisiji zapleteno, saj je pravni okvir za reševanje relativno nov, poleg tega pa se z njim ustvarja kompleksen, specifičen in edinstven pravni sistem, vendar ni našlo dokazov, ki bi nasprotovali ocenam, ki sta jih pripravila Enotni odbor za reševanje in Komisija, o morebitnih pogojnih obveznostih, nastalih zaradi opravljanja njihovih nalog na podlagi uredbe o ERM (glej odstavka **25** in **36**). Zato v zvezi s temi zadevami ni razkritih nobenih pogojnih obveznosti.

75 Enotni odbor za reševanje je še dodatno izboljšal računovodsko izkazovanje pogojnih obveznosti, povezanih s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje. V zaključnem računu za leto 2019 je razkril pogojne obveznosti v višini 186 milijonov EUR v zvezi z zadevami, ki so na sodiščih EU vložene proti prispevkom iz ciklov za leti 2017 in 2018 (glej odstavek **45**). Razkritje je bilo preudarno, zlasti ker je Splošno sodišče septembra 2020 odločitve Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih za leto 2017 za tri banke razglasilo za nične zaradi neobstoja avtentifikacije in nezadostne obrazložitve, v eni zadevi pa na podlagi delno nezakonitega okvira, na katerem je odločitev temeljila (glej **okvir 13**). Če Enotni odbor za reševanje s pritožbo ne bo uspel, je zelo verjetno, da bo razglašena ničnost vseh odprtih zadev zoper odločitve o predhodnih prispevkih. Zato bo ob upoštevanju razvoja dogodkov pri pripravi svojega zaključnega računa za leto 2020 moral ponovno oceniti vse odprte zadeve v zvezi s predhodnimi prispevki.

76 Enotni odbor za reševanje je izboljšal tudi izkazovanje pogojnih obveznosti, povezanih z nacionalnimi postopki zoper predhodne prispevke. Dva od treh nacionalnih organov za reševanje, ki obravnavajo te postopke, sta navedla, da tveganja v zvezi z odprtimi zadevami nista mogla oceniti. Enotni odbor za reševanje je v skladu s priporočilom Računskega sodišča iz leta 2019 s tem povezane zneske razkril kot pogojne obveznosti v skupni višini 1 861 milijonov EUR, saj odtoka dejavnikov ni mogoče nedvomno izključiti (glej odstavek **54**). Vendar glede na nedavno predhodno odločbo Sodišča (glej **okvir 11**) nacionalna sodišča niso pristojna za izvajanje nadzora nad odločitvami Enotnega odbora za reševanje o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje. Zato je zelo malo verjetno, da bi do odtoka gospodarskih dejavnikov za Enotni odbor za reševanje prišlo samo zaradi izpodbijanja odločitev o predhodnih prispevkih v nacionalnih postopkih. Posledično razkritja z njimi povezanih pogojnih obveznosti ne bi smela biti obvezna.

77 Enotni odbor za reševanje je bil obvešččen o novih pravnih zadevah pred sodišči EU v zvezi s:

- o svojo odločitvijo, da delničarjem in upnikom banke BPE ne bo izplačal nadomestil v skladu z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“ (glej odstavek **40**),
- o svojo novo odločitvijo o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje za leto 2016 (glej odstavek **50**),
- o svojo odločitvijo o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje za leto 2020 (glej odstavek **44**) ter
- o zadevama, povezanima s kadrovskega zadevami (glej odstavek **61**).

Ker pa so bile te tožbe vložene v tednih po podpisu končnega zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje in jih je treba temeljito oceniti, je njegova pravna služba navedla, da ocenjevanje z njimi povezanega tveganja še ni zaključeno. Zato tveganje, povezano s temi tožbami, ni bilo ocenjeno dovolj zgodaj, da bi ga bilo mogoče upoštevati pri pripravi zaključnega računa za leto 2019. Te zadeve bo treba obravnavati pri pripravi zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje za leto 2020.

Priporočilo 1 – Nedavne sodbe in sodni spori

Enotni odbor za reševanje naj glede na nedavne sodbe Sodišča in Splošnega sodišča ter nadaljnji razvoj dogodkov ponovno oceni tveganje za vse odprte postopke zoper svoje odločitve o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje ter oceni morebitne nove sodne postopke.

Časovni okvir: priprava zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje za leto 2020.

78 Da bi bila v zaključnem računu prikazana resnična in poštena slika, bi moral računovodja pridobiti vse relevantne informacije. Za pripravo zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje za leto 2019 je pravna služba Enotnega odbora za reševanje njegovemu računovodji predložila oceno tveganja po kategorijah odprtih sodnih sporov (glej odstavek **63**). V nasprotju z zaključnim računom za leto 2018 je ocena tveganja vključevala tudi nekolikšno obrazložitev posameznih tveganj. Poleg tega je računovodja od nacionalnih organov za reševanje prejel izčrpne informacije o nacionalnih postopkih v zvezi s predhodnimi prispevki (glej odstavek **53**), ne pa tudi o nacionalnih postopkih v zvezi z reševanjem banke BPE (glej odstavek **31**).

Priporočilo 2 – Informacije, ki jih je treba predložiti računovodji

Da bi bila v zaključnem računu prikazana resnična in poštena slika, naj Enotni odbor za reševanje pri njegovi pripravi upošteva vse pravne zadeve. To vključuje vse informacije, ki bi lahko privedle do odtoka gospodarskih dejavnikov, kot so nacionalni postopki zoper izvedbene sklepe v zvezi z odobrenimi shemami za reševanje.

Časovni okvir: priprava zaključnega računa Enotnega odbora za reševanje za leto 2020.

To poročilo je sprejel senat IV, ki ga vodi Alex Brenninkmeijer, član Evropskega računskega sodišča, v Luxembourggu 10. novembra 2020.

Za Evropsko računsko sodišče



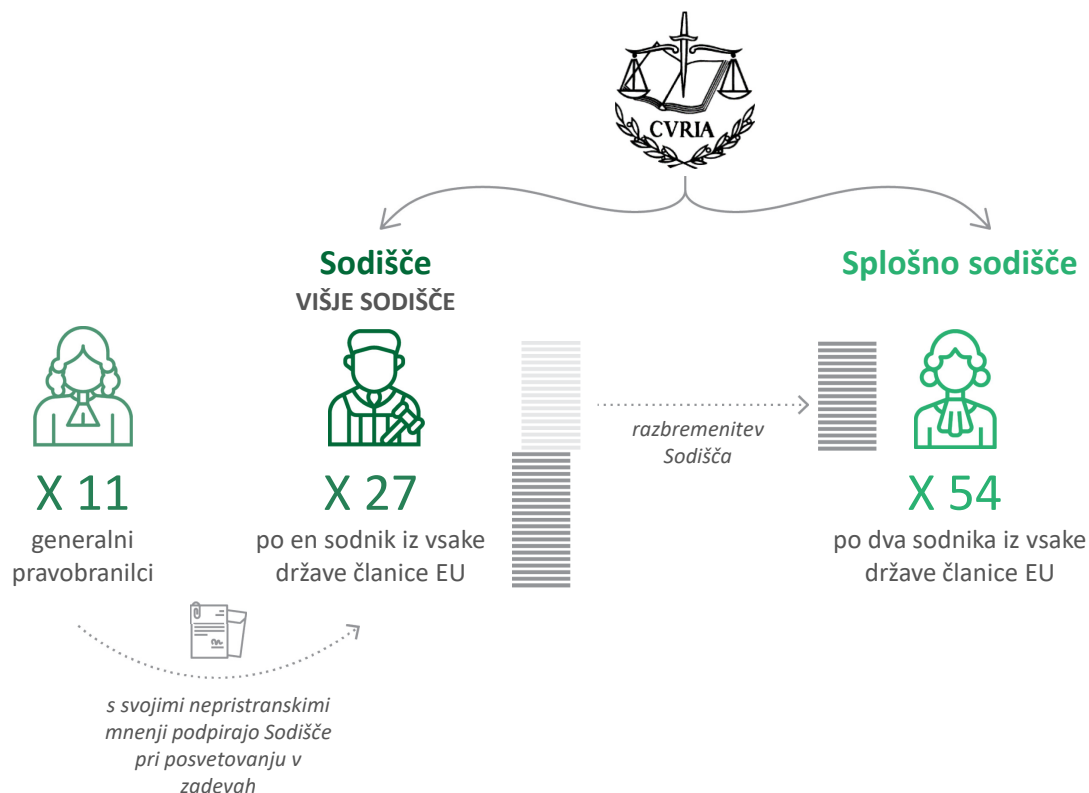
Klaus-Heiner Lehne
Predsednik

Prilogi

Priloga I – Sodišče Evropske unije in razpoložljiva pravna sredstva zoper odločitve institucij, organov, uradov in agencij EU

01 Sodišče Evropske unije (glej *slika 1*) je sestavljeno iz dveh sodišč: Sodišča in Splošnega sodišča. Znotraj Sodišča se zadeve dodelijo generalnim pravobranilcem, ki s svojimi mnenji podpirajo Sodišče pri posvetovanju v zadevah. Splošno sodišče je bilo ustanovljeno zaradi zmanjšanja bremena za Sodišče, obravnava pa predvsem zadeve, ki jih posamezniki in podjetja vložijo zoper akte in regulativne akte EU, ki jih neposredno zadevajo, ter odškodninske tožbe zaradi škode, ki jo povzročijo institucije, organi, uradi in agencije EU. Zoper sodbe Splošnega sodišča se je mogoče v dveh mesecih pritožiti na Sodišču, vendar so pritožbe omejene na pravna vprašanja.

Slika 1 – Sestava Sodišča Evropske unije

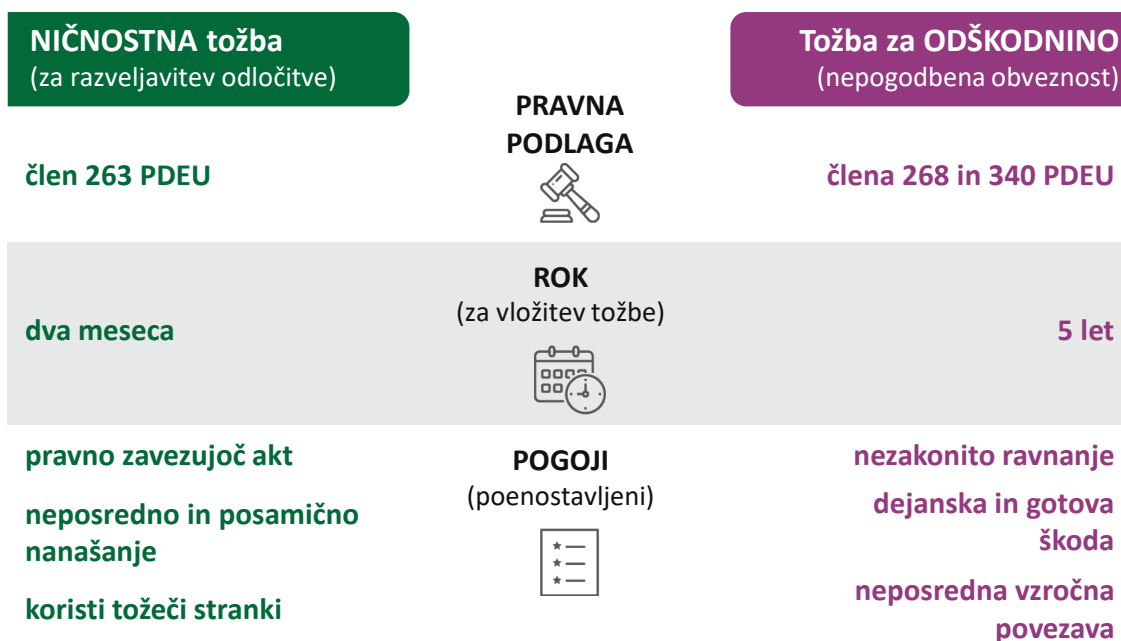


Vir: Evropsko računsko sodišče

02 Fizične in pravne osebe lahko zoper odločitve institucij, organov, uradov in agencij EU uporabijo različna pravna sredstva (glej *slika 2*). Ena vrsta pravnega sredstva je ničnostna tožba zoper pravno zavezujočo odločitev, ki je bila bodisi naslovljena na

zadevno osebo bodisi se nanjo neposredno in posamično nanaša. Za razglasitev ničnosti odločitve, ki jo sprejme EU ali kateri koli njen organ, morajo tožeče stranke svoje tožbe vložiti v dveh mesecih od objave zadevne odločitve⁸⁰.

Slika 2 – Razpoložljiva pravna sredstva zoper odločitve institucij, organov, uradov in agencij EU



Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi PDEU in sodne prakse

03 Druga vrsta pravnega sredstva je tožba za odškodnino, s katero se uveljavlja nepogodbena odgovornost Unije. Odškodninski zahtevki proti EU na podlagi domnevne nepogodbene odgovornosti⁸¹ se lahko vložijo le v roku petih let. Da bi bila tožba za odškodnino uspešna, morajo tožeče stranke dokazati, da je institucija povzročila dovolj hudo kršitev pravnega pravila, s katerim naj bi se podelile pravice posameznikom, dejansko škodo, ki so jo utrpeli, ter neposredno vzročno povezavo med nezakinitim dejanjem in škodo.

04 Vsak sodni postopek se začne tako, da tožeča stranka vloži tožbo, v kateri navede tožbene razloge in trditve, na katerih temeljijo, ter predloge. Tožena stranka mora v

⁸⁰ V skladu s členom 263 PDEU je treba te postopke uvesti v dveh mesecih od objave akta ali uradnega obvestila tožniku o tem aktu, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj izvedel.

⁸¹ Člen 268 PDEU, člen 87(5) uredbe o EMR in člen 46 Statuta Sodišča Evropske unije.

dveh mesecih⁸² vložiti pisni odgovor na tožbo. Običajno lahko nato tožeča stranka vloži repliko na odgovor na tožbo, tožena stranka pa lahko kot odgovor nanjo vloži dupliko. Stranke, ki lahko dokažejo interes za izid zadeve, lahko v postopku intervenirajo tako, da vložijo intervencijsko vlogo, s katero podprejo ugotovitve ene stranke. Poleg tega se lahko sodišča EU odločijo, da bodo strankam postavila posebna vprašanja, na katera so te dolžne odgovoriti. Ob koncu tega pisnega postopka se lahko sodišča EU odločijo za izvedbo javne ustne obravnave na Sodišču Evropske unije. Sodniki se nato posvetujejo in svojo sodbo razglasijo na javni obravnavi (glej *slika 3*). Zoper sodbe se je mogoče pritožiti v dveh mesecih in desetih dneh po uradnem obvestilu strank o odločitvi⁸³. Če pritožb ni, sodbe po tem obdobju postanejo pravnomočne.

Slika 3 – Tipični postopek obravnave zadev na Sodišču Evropske unije



Vir: Evropsko računsko sodišče

⁸² Na podlagi člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča (UL L 105, 23.4.2015, str. 1) se lahko v izrednih okoliščinah ta rok na ustrezno obrazložen predlog tožene stranke podaljša. To se je zgodilo v večini zadev v zvezi z reševanjem banke BPE.

⁸³ Člen 56 Statuta Sodišča Evropske unije.

Priloga II – Spremljanje izvajanja priporočil iz prejšnjih let

Leto izreka	Priporočilo	Stanje	Podrobnosti
2019	Enotni odbor za reševanje naj pri ocenjevanju verjetnosti odtoka gospodarskih dejavnikov kot posledice pravnih postopkov vključi ustrezne razloge ali podporne argumente za vsak posamezen primer.	zaključen	Enotni odbor za reševanje je ocenil tveganja po kategorijah zadev ter pri tem navedel določene razloge za svoje zaključke.
2019	Če verjetnosti odtoka dejavnikov ni mogoče oceniti zaradi pravnih postopkov zoper predhodne prispevke, možnosti odtoka ni mogoče izključiti, zato naj se pogojna obveznost razkrije. To priporočilo se lahko spremeni glede na prihodnji potek sodnih postopkov.	zaključen	Enotni odbor za reševanje je v zadevah, ki jih zadevni nacionalni organi za reševanje niso mogli oceniti, zbrane predhodne prispevke, ki se izpodbijajo na nacionalni ravni, razkril kot pogojne obveznosti.

Kratice in okrajšave

Kratice ali okrajšava	Razlaga
BPE	Banco Popular Español S.A.
EMR	enotni mehanizem za reševanje
EPDČ	ekvivalent polnega delovnega časa
FROB	Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (španski nacionalni organ za reševanje)
PDEU	Pogodba o delovanju Evropske unije
Sodišče	del Sodišča Evropske unije
Splošno sodišče	del Sodišča Evropske unije
SRB	Enotni odbor za reševanje
SRF	enotni sklad za reševanje
Uredba o EMR	Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30. 7. 2014, str. 1).

Odgovor Odbora

Enotni odbor za reševanje (SRB) se je seznanil s tem poročilom in se zahvaljuje Sodišču za dobro sodelovanje med revizijo.

Priporočilo št. 1 Odbor sprejema priporočilo št. 1 Sodišča.

Priporočilo 2 Odbor sprejema priporočilo št. 2 Sodišča.

Odgovor Komisije

na poročilo Evropskega računskega sodišča v skladu s členom 92(4) Uredbe (EU) št. 806/2014 o morebitnih pogojnih obveznostih (za Enotni odbor za reševanje, Svet, Komisijo ali drugih), nastalih zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Sveta in Komisije v okviru te uredbe, za proračunsko leto 2019

„Komisija se je seznanila s poročilom Evropskega računskega sodišča.“

Odgovor Sveta

Svet se je seznanil s poročilom Evropskega računskega sodišča.

Revizijska ekipa

V skladu s členom 92(4) Uredbe (EU) št. 806/2014 o ustanovitvi enotnega mehanizma za reševanje Evropsko računsko sodišče vsako leto poroča o morebitnih pogojnih obveznostih, nastalih zaradi opravljanja nalog Enotnega odbora za reševanje, Komisije in Sveta v okviru te uredbe.

To poročilo je pripravil revizijski senat IV – regulacija trgov in konkurenčno gospodarstvo, ki ga vodi član Računskega sodišča Alex Brenninkmeijer. Revizijo je vodil član Računskega sodišča Rimantas Šadžius, pri njej pa so sodelovali vodja njenega kabineta Mindaugas Pakstys, direktorica Joanna Metaxopoulou, vodilni upravni uslužbenec Paul Stafford, vodja naloge Matthias Blaas, revizorja Carlos Soler Ruiz in Nadiya Sultan ter pravna svetovalka Andreea-Maria Feipel-Cosciug.



Rimantas Šadžius



Mindaugas Pakstys



Joanna Metaxopoulou



Paul Stafford



Matthias Blaas



Carlos Soler Ruiz



Nadiya Sultan



Andreea-Maria Feipel-Cosciug

AVTORSKE PRAVICE

© Evropska unija, 2020.

Politika Evropskega računskega sodišča (Sodišča) glede ponovne uporabe se izvaja s sklepom [Decision of the European Court of Auditors No 6-2019](#) o politiki odprtih podatkov in ponovni uporabi dokumentov.

Če ni drugače navedeno (npr. v posameznih obvestilih o avtorskih pravicah), so vsebine Sodišča, ki so v lasti EU, pod licenco [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](#). To pomeni, da je ponovna uporaba dovoljena, če se ustrezno navede vir in označijo spremembe. Oseba, ki dokumente ponovno uporabi, ne sme potvoriti njihovega prvotnega pomena ali sporočila. Sodišče ni odgovorno za morebitne posledice ponovne uporabe.

Če so na gradivu prikazane določljive fizične osebe, npr. na fotografijah uslužbencev Sodišča, ali če gradivo vsebuje dela tretjih strani, je treba pridobiti dodatne pravice. Kadar je pridobljeno dovoljenje, to razveljavi zgoraj omenjeno splošno dovoljenje, zato morajo biti v njem jasno navedene omejitve glede uporabe.

Za uporabo in prikazovanje vsebin, katerih lastnica ni EU, je morda treba pridobiti dovoljenje neposredno od imetnikov avtorskih pravic.

Programska oprema ali dokumenti, za katere veljajo pravice industrijske lastnine, kot so patenti, blagovne znamke, registrirani modeli, logotipi in imena, niso vključeno v politiko Sodišča glede ponovne uporabe in zanje nimate licence.

Na spletiščih institucij Evropske unije znotraj domene europa.eu so povezave do spletišč tretjih oseb. Ker Sodišče na ta spletišča ne more vplivati, vas poziva, da preberete njihove dokumente o politiki glede varstva osebnih podatkov in avtorskih pravic.

Uporaba logotipa Evropskega računskega sodišča

Logotip Sodišča se ne sme uporabiti brez njegove predhodne privolitve.